HALKIN SESİ 28

21 Ekim 1975

250 kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HAKKARİ'DEKİ ZULME KARŞI MÜCADELE EDELİM

Başyazı:
SEÇİMLERDEN SONRA DURUM VE ÖNÜMÜZDEKİ GÖREVLER

YIKILSIN AĞALIK

25 yıl önce kaldığımız Faik köyünde köy ağası İsa Ökten topraklarımızı zorla gaspedip bizi köyden kovdu. Mahkeme kararı ile topraklarımız bize iade edildiği halde köye girmemiz ağanın adamları tarafından engellendi. Topraklarımızın çok az bir kısmını geri alabildik.

Faik köye 5 km. uzaklıkta bulunan bu topraklar üzerine birkaç ev kurduk. 6-7 seneden beri 150'ye yakın nüfusumuzla kıraç ve susuz bir yerde yaşamaktayız. Su almak için Hilvan ilçe kaymakamlığına baş vurduk. Fakat ağanın oğlu olan muhtar Hasan Ökten bizim suya ihtiyacımız olmadığını kaymakamlığa bildirmiş. Şimdi su almamızı engelliyorlar. Bu yüzden Faik köyünde bulunan ve vergisini ödediğimiz 5 evimize geri dönmek istedik. Buna da ilçe kaymakamı engel oldu. Jandarma komutanı ve müfrezesiyle köye geldiler. Kaymakam jandarma komutanından bizi köyden çıkarmasını istedi ama jandarma komutanı olaya karışmak istemeyerek bunu kabul etmedi. Bunun üzerine ağanın adamları bizi köyden çıkardılar. Beş günden beri devamlı susuz ve tehdit ediliyoruz. Can ve mal güvenliğimiz kalmamıştır. Çevredeki köylerin ağaları da bize su verilmesini engelliyorlar. Susuzluktan ölmemek için bize 10 km. uzaklıktaki Hacı Kâmil çayından su taşımak zorundayız.

Bize baskı yapan ağanın silahlı kuvvetlerinin dağıtılması ve can güvenliğimizin sağlanması için bütün devrimcilerin desteğiin bekliyoruz.

Cemal köyü adına
Ö. Pertev
Urfa - Hilvan

Beytüşşebap' ta komando ablukası

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

- Sahibi : **İLKER SÜMERKAN**
- Sorumlu Yazı İşleri Md. **FİKRET ULUSOYDAN**
- Yönetim Yeri : **Çatalçeşme Sok. 48/11 Cağaloğlu - İstanbul**
- Yazışma ve Abone Ad. **P.K. 1112, Sirkeci - İst.**
- **Baskı: ARZUM Tk. MAT.**
- Abone şartları : Yurtiçi Yıllık 125, Altı aylık 65 TL. Avrupa (Uçak): Yıllık 200, Altı aylık 100 TL.
- İlân şartları : Santimi 30 TL. Yayın İlânı: Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtımı : **Fuat BÜTE**
- Türkiye dağıtımı : **HÜRRİYET DAĞITIM**

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİNİN FAALİYETLERİ DURDURULMALIDIR

Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen ve herhangi bir hukuki geçerliliği kalmamış olan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin ve bu mahkemelerin polisle işbirliği halinde sanıklara eziyet yapmış olan savcılarının; siyasi tutuklular üzerindeki baskıları hapishanelerde de sürmektedir.

Tutuklulardan Nizamettin Karakoç İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tahliye edildiği halde Devlet Güvenlik Mahkemesi savcı yardımcısı Binbaşı Taylan Erimer Cezaevi İnfaz memurluğuna telefon ederek siyasi tutuklu Nizamettin Karakoç'un mahkemece tahliye edildiğini, ancak buna rağmen cezaevinde bırakılmasını istemiş ve «bir gerekçe uydurun» diye ilave etmiştir. Avukatlarıyla telefona kadar bir yerde görüşen bir kaç tutuklu buna şahit olmuşlardır.

Geçmişte Diyarbakır'da devrimcilere eziyet yapmakla nam salmış olan savcı yardımcısı Taylan Erimer tamamen kanunsuzluk içindedir. Ancak faşist bir rejimin faşist görevlileri kanunları böylesine açık bir şekilde çiğneyebilir.

Nizamettin Karakoç, mahkeme kararı uyarınca cezaevinden derhal tahliye edilmelidir. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Anayasaya aykırı olduğu açıkça saptanmıştır. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin faaliyetleri durdurulmalıdır.

Toptaşı Cezaevi
Siyasi Tutukluları

IRKÇI BASKILARA JANDARMA VE KOMANDO ZULMÜNE SON

Arkadaşlar, sizlere ilçemizdeki ırkçı baskıları anlatmak istiyorum. Samandağındaki nüfusun hemen hemen tümünün ana dili Arapçadır. Halkın büyük bir kısmı (okuyanlar hariç) doğru dürüst Türkçe bilmemektedir. Bildikleri kadarını da ya ilkokulda ya da askerlikte öğrenmişlerdir.

Hakim sınıflar eskiden beri ana dilimizi unutturmak için yoğun baskılar sürdürmektedir. Eskiden Arapça konuşanları karakollara alıp dövüyorlardı. 12 Mart döneminde birkaç devrimci arkadaşımız Arap propagandası yürütmek ve Hatay'ı Suriye'ye ilhak için çalışmakla suçlanarak tutuklandılar.

Türkleştirme politikasını okullarda da sürdürüyorlar. İlkokullarda ana dilimizin Türkçe olduğunu söylüyorlar ve Arapça konuşmayı yasaklıyorlar. Arapça konuşan çocukları dövüyorlar.

Biz Samandağlı yurtseverler olarak bu ırkçı baskıların sona erdirilmesini istiyoruz.

Halklara Hürriyet Faşizme Nihayet.

Samandağlı Yurtseverler

TSİP REVİZYONİSTLERİ GREV KIRICILIĞI YAPIYOR

Ben Bohemya Kristal fabrikasından atılan işçilerden biriyim. Geçen yıllarda fabrikada sendika yoktu. Bunun için Hür Cam-İş sendikasına başvurduk ve üye olmaya başladık. Ama patron sendikalaşmak istediğimizi öğrenip bizi işten attı. Bunun üzerine direnişe başladık. Fakat daha ilk günden sendika bize yanlış önderlik etti. Direnişin fabrikanın içinde yapılması gerekiyorken sendika «dışarıda yapılacak» dedi. İçerde çalışan birkaç kişinin çalışmasını önleyelim dedik. Kabul etmediler.

Sendika patronla anlaşacaklarını, patronun istediklerimizi kabul edeceğini söyledi. Daha sonra sendikanın TSİP'li yöneticileri haklarımızı almadan patronla anlaştı ve direnişi kırdı. 52 gün süren direniş boyunca sendika bize yardım etmedi. Günlerce aç dolaşan arkadaşlarımız oldu. Direniş bittikten bir ay sonra sendika fabrikaya geldi, oylama yapıldı. Patronun çeşitli oyunları sonunda oylama kaybedildi. Sendikacılar da bir daha bizimle ilgilenmediler.

Daha sonra patron sigortayı da kaldırdı. Aylıkları zamanında ödemiyor. Baskılar eskisinden de ağır. Bütün bunların sorumlusu direnişi kıran TSİP'li sendika yöneticileridir.

Bohemya Kristal'den bir işçi

FİKİRLERİMİZİ VE ÇEVREMİZDEKİ OLAYLARI DERGİMİZE YAZALIM

AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergilerimizi sürekli olarak okuyorum. Buna rağmen çevremdeki olayları ve dergide yazılan yazılarla ilgili fikirlerimi size iletmedim. Dergide böyle bir tutumun hatalı olduğu sık sık belirtilmesine rağmen benim yazmamam hatamı daha da ağırlaştırmaktadır.

Ben bunu basit bir ihmalkârlık olarak görmüyorum. Bir kere yazıları eleştirmemek arkadaşların çeşitli fikirlerini öğrenmesini engellemek ve bendeki yanlış fikirleri düzeltememem demektir. Çevredeki olayları yazmamakla arkadaşların bu olaylardan ders çıkarmasını engellemektir. Bunu bildiğim hal de yazmamam ise halkın davasını karanlıklıkla savunmamam demektir. Bundan sonra bunların bilincinde olarak sürekli yazmaya çalışacağım.

E. Hadim

SAHTE BEŞYÜZLÜK MÜ MİLLİYETÇİ CEPHE Mİ?

MC hükümetinin Başbakan Yardımcısı Erbakan 21/9/1975 günü Hilvan'da yaptığı konuşmada sahte beşyüzlükler kadar sahte milliyetçi olduklarını bir kere daha ortaya koydu. Konuşmasında her zamanki palavralarını ortaya dökmekteydi. Bunun üzerine halk Erbakan'a daha da yaklaştı ve bunların sahtekârlık olduğunu söyledi. Bunun üzerine Erbakan, polislere halka ateş açmalarını söyledi ve polis de bunu yerine getirdi. Bir arkadaşımız kolundan yaralandı. Daha sonra kolundaki kurşunun otomatik bir silahtan atıldığı tesbit edildi.

Bu olaydan sonra kaymakam benim prestijim sarsılıyor diyerek istifa dilekçesini valiliğe vermiştir. Valilik dilekçeyi kabul etmemesine rağmen, kaymakam istifa etme konusunda kararlı olduğunu açıklamıştır.

Erbakan devamlı olarak AP'ye çatmasına rağmen bu olayda AP'lilerle güçbirliği yapmıştır. Burada MSP'nin gücü olmadığı için, AP'li feodallerle birleşmişlerdir. MSP'liler ve AP'li Kürt feodallerinin adamları hem Kürt ve hem de Türk halkına, yurtseverlerine ateş açmışlardır. Ama her iki milliyetten halk dayanışma içinde olduklarını ve feodallere karşı ortak bir mücadele yürüttüklerini ortaya koymuşlardır.

Hilvan'dan bir yurtsever

KÜRECİK KÖYLÜLERİ ÜZERİNDEKİ JANDARMA ZULMÜ ARTIYOR

Biz Kürecik köylüleri ABD radar üssündeki jandarmaların ve Kürecik nahiyesindeki jandarma karakol komutanının baskıları altında eziliyoruz.

Karakol ve jandarmalar her geçen gün daha da kanun tanımaz bir şekilde hareket etmektedirler. Kahvelerdeki afişleri, elimizdeki devrimci bildiri ve dergileri toplayıp yırtmaktadırlar. İki üç kişinin bir araya gelip konuşması imkânsız hale gelmiştir.

ABD radar üssünün çevresine kesinlikle yaklaştırılmadığımız için hayvanlarımızı otlatamıyoruz ve kışlık yakacağımızı temin etmekte güçlük çekiyoruz. Radarın çevresine yaklaştırılmamamamızın sebebi ise şu; güya devrimciler radarı havaya uçuracaklarmış. Bir bildiri yayınlanarak radarın çevresine yaklaşanların her ne olursa olsun vurulacakları bildirilmiştir.

Biz bağımsızlığımıza düşkün bir halkız. Topraklarımız üzerinde hiç bir yabancı asker ve üs istemiyoruz.

Kürecik Köylüleri
Malatya

SEÇİMLERDEN SONRA DURUM VE ÖNÜMÜZDEKİ GÖREVLER

HAKİM SINIFLARIN ALTINDAKİ ZEMİN KAYIYOR

Seçimler bir kere daha gösterdi ki, bugün siyasî mücadele hakim sınıfların istediği zeminden kaymaktadır. En gerici ve faşist partiler bile, yalan ve dolanla da olsa geniş emekçi yığınların istek ve meselelerine cevap vermek telaşı içindedir. AP ve MHP gibi partiler, bir zamanlar «Komünistlik» diye hücum ettikleri «sosyal devlet» ve «sosyal adalet» gibi sloganları şimdi dillerinden düşürmüyorlar. Geniş emekçi yığınları aldatmak için, başka çareleri kalmamıştır. Diğer taraftan hepsi birbirlerine «ABD işbirlikçisi» suçlamasını yöneltiyor. AP ve MHP sözcüleri, radyo konuşmalarında CHP'yi «NATO'da Yunanistan'dan doğan boşluğu doldurmaya talip olan» en hızlı NATO'cu parti olmakla suçluyorlar. MHP, AP'nin Türkiye'yi ABD'ye sattığını söylüyor. Bu konuda MSP diğer partilerden geri kalmıyor.

Türkiye halkının özellikle 1960'larda yükselmeye başlayan mücadelesi, ABD emperyalizmine uşaklığı ve faşizmi mahkûm etmiştir. Celâl Bayar, 1950'lerde «Türkiye'yi küçük Amerika yapacağız» diyebiliyordu. Şimdi en Amerikancılar bile, kendilerini gizlemek için her boyaya giriyorlar. Menderes «Her mahallede bir milyoner yaratacağız» diyebiliyordu. Bugün faşistinden, revizyonistine ve reformcusuna kadar hakim sınıfların bütün partileri, yoksulluk edebiyatında birbirleriyle yarışıyorlar. Emekçi halkın uyanışı toplumun her kesimini etkilemekte ve sarsmaktadır.

Halkın parlamenter yoldan kurtuluş umudu, CHP illerin göstermek istedikleri kadar kuvvetli değildir. Reform reklâmlarına ve iki büyük parti arasındaki kutuplaşmanın artmasına rağmen, sandık başına gitmeyen seçmenlerin oranı yüzde 42'dir. Bu oran, halkın büyük uyanış içinde olduğu en büyük kentimiz İstanbul'da yüzde 51'e yükselmektedir. Her iki İstanbul'ludan biri sandık başına gitmemiştir. İstanbul halkı seçim kampanyası boyunca Türün'den zulmün hesabını sormuş ve 12 Mart faşizmine gerçek bir şamar indirmiştir.

Seçime katılma oranının en yüksek olduğu iller ise, feodalizmin güçlü olduğu yerlerdir. Örneğin Bingöl'de katılma oranı yüzde 83'tür. Toprak ağaları, ideolojik ve siyasî baskı altında tuttuğu köylüleri kitle halinde sandık başına götürebilmekte ve istediği partiye oy verdirebilmektedir.

Büyük uyanışa rağmen, son seçimler Türkiye'de feodalizmin gücünü bir kere daha ortaya koymuştur. Tamamen feodal ideoloji ile propaganda yapan MSP yüzde 9 gibi önemli bir oy alabilmektedir. Bu oyların özellikle Diyarbakır, Bingöl, Elazığ ve Urfa gibi toprak ağalığının güçlü olduğu bölgelerde toplanması, diğer bölgelerdeki gerilemeye rağmen bu illerdeki MSP oylarındaki artış dikkat çekicidir. Senato seçimi dolayısıyla oyların ziyan olmaması için bir çok ağa, şeyh ve din adamının aslında MSP'li oldukları halde AP'yi destekledikleri de unutulmamalıdır. Türkiye gibi bir ülkede MSP'nin silindiğini veya silineceğini söylemek hatalıdır. Çünkü MSP, gücünü orta çağdan alıyor. Ayrıca toprak ağalarının AP, MHP, DP ve hatta CHP içinde de küçümsenmiyecek bir güçleri vardır. Feodalizmin güçlü olduğu illerde her partinin liste başına oturan gene onlardır.

ABD İŞBİRLİKÇİLERİNİN İKİLİ TAKTİĞİ

Eğer parlamentoyu ortadan kaldıran bir müdahale olmazsa, önümüzdeki genel seçimlerin bir CHP iktidarı getireceği gözükmektedir. CHP'nin oyları yüzde 44'e yükselmiştir ve genel seçime kadar bu yükselmenin devam edeceği kolayca söylenebilir. AP'nin 1969 seçimlerinde yüzde 46 oyla 256 milletvekili çıkardığı hatırlanırsa, CHP'nin bir miktar daha oy artışı sağlıyarak tek başına iktidar olabileceği açıktır. MC hükümetinin önündeki büyük güçlükler bu ihtimali daha da yükseltmektedir. AP ise, toplayacağı oyun hemen hemen sınırına gelmiştir.

Büyük burjuvazi, ufukta bir CHP iktidarının göründüğünü 12 Mart faşizminin gerilemeye başlaması ile birlikte anlamış ve tedbirlerini almaya da başlamıştı. CHP'yi düzenin **yedek lastiği** olarak gören büyük sermaye çevreleri, CHP içindeki mevzilerini çoktan tutmuştur. Bu eğilimin hakim sınıflar içinde gittikçe kuvvet topladığı bir kaç yıldan beri görülmektedir. 12 Martın İstanbul Sıkıyönetim Komutanı AP adayıdır, yardımcısı ve Harekât Dairesi Başkanları ise CHP adaylarıdır. CGP'lilerin bir çoğu tekrar «yuvaya» dönmektedir. Ordunun ve bürokrasinin başında, «iş adamları» arasında CHP'li bir grup eskiden beri vardır. Metin Toker'in büyük burjuvazinin sözcüsü olarak, Türkiye'de «bütün güçleri yerli yerinde tutacak» tek adam olarak Ecevit'i görmesi boşuna değildir.

Ne var ki, CHP tabanında biriken büyük yurtsever güç, ABD işbirlikçileri ve genel olarak hakim sınıflar için büyük bir güvensizlik kaynağıdır. Bu güç, bir CHP iktidarı döneminde ne gibi gelişmeleri etkiler, halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi Türkiye'yi nerelere götürür? Bu sorular hakim sınıfları özellikle en Amerikancı ve gerici kesimleri düşündürüyor. Bu sebeple onlar, ikili bir taktik güdüyorlar. Bir yandan CHP içindeki mevzilerini güçlendiriyorlar, diğer yandan Süleyman Demirel ve 12 Mart paşaları aracılığıyla parlamentoyu da ortadan kaldırmanın şartlarını yaratma planlarını uyguluyorlar; bu amaçla kuvvet toplamaya çalışıyorlar.

Büyük burjuvazi içinde, işçi ücretlerini dondurma, sendika hürriyeti üzerindeki baskıları bir kat daha arttırma, devrimci mücadeleyi ezme, kitle hareketlerine uygulanan zorbalığı ve Kürt milliyeti üzerindeki terörü yoğunlaştırma yönündeki sesler her zamankinden yüksek çıkmaktadır. Önümüzdeki dönemin MC iktidarı için içte ve dışta büyük güçlüklerle dolu olduğunu düşünürsek, bu seslerin hakim sınıflar içinde gittikçe yükseleceğini tespit edebiliriz.

Bütün dünyada temel çelişmeler keskinleşmektedir. Türkiye'de de gelişme bu yöndedir. Türkiye halkının mücadelesi hızla yükselmekte ve güç toplamaktadır. ABD işbirlikçilerinin, parlamentoyu da ortadan kaldırarak daha ağır ve çıplak bir faşist diktatörlük planları, büyük güçlüklerle karşı karşıyadır. Türkiye'de halkın mücadelesi, faşizmden daha büyük bir hızla yükselmektedir. Bu sebeple içerden teslim alınan bir CHP'yi, artık patlamak üzere olan MC'nin yerine devlet arabasına takma planı hiç bir zaman kenara atılmamaktadır. Hatta güçlenen eğilim her şeye rağmen budur.

SOSYAL EMPERYALİSTSLERİN VE REVİZYONİSTLERİN İKİLİ TAKTİĞİ

Sosyal emperyalistler de boş durmuyor. Gittikçe zayıflayan ve ayağı kayan ABD emperyalistleri karşısında hücuma geçen yeni Rus Çarları da ikili bir taktik gütmektedirler. Rus sosyal emperyalistleri, Türkiye devleti içine gittikçe daha büyük kuvvetlerle sızmaktadırlar. Çeşitli yollarla Türkiye üzerindeki denetimlerini arttırıyorlar. Sosyal emperyalizmin Türkiye'deki işbirlikçileri, devlet bürokrasisi ve ordu içinde örgütlenmeyi esas alıyorlar. Onlar sosyal emperyalizmin tehdit ve saldırısı karşısında kalenin kolayca düşmesi için gerekli iç şartları olgunlaştırmaya çalışıyorlar. Emekçi yığınları ise, revizyonist ideoloji ve örgütlenme ile bugünden esir almaya çabalıyorlar. Amerikancı faşist cuntalara karşı, ordu içinde revizyonist cuntalar örgütlemeyi hedef alıyorlar. Rus sosyal emperyalizminin işbirlikçisi olan revizyonistler, tıpkı Amerikancı güçler gibi, gelecekteki muhtemel CHP iktidarını içerden fethetme çabalarını yoğunlaştırıyorlar. Bazıları CHP içine sızarken, bir kısmı da CHP'yi dışardan top atışına tutarak, onu sosyal emperyalizme boyun eğmeye zorluyor. Revizyonistler, kendilerini «ileri», kendi dışlarındaki herkesi «CIA ajanı», «karşı-devrimci» vb. gösteren sosyal emperyalizmin bütün dünyada uyguladığı propaganda ile CHP ve bütün demokratik çevreler üzerinde psikolojik bir terör yaratmaya çalışıyorlar.

Ordu ve bürokrasi içine sızma stratejisine büyük önem veren sahte TKP, CHP'ye içten yanaşan TİP ve CHP'yi dışardan topa tutan TSIP, aslında birbiriyle uyum halinde olan ve birbirini tamamlayan görevler üslenmiştir. Üçü de, yurdumuzu sosyal emperyalizme satmak için çalışıyorlar. Bunlar, önümüzdeki yılların en saldırgan süper devleti olan Rus sosyal emperyalizminin beşinci kolu olarak, en az ABD işbirlikçileri kadar gericidir ve sosyal-faşist karakterdedir. Bunlar yalnız emekçi halka ihanet eden **sosyal hainler** değil, milli bağımsızlığa ihanet eden **milli hainlerdir**.

ÖNÜMÜZDEKİ GÖREVLER

İki süper devletin Türkiye üzerindeki rekabeti ve işbirlikçileri arasındaki çatışma kızışırken, halkımızın milli bağımsızlık ve devrim mücadelesi de yükseliyor. İki süper devlet arasında savaşa yol açacak etkenler hızla artıyor. Özet olarak dünya olsun, Türkiye'miz olsun büyük kargaşalıklara ve sarsıntılara doğru gidiyor. Emperyalistler arası mücadele, emperyalizme karşı mücadele ve sınıf mücadelesi şiddetleniyor. Böyle bir döneme girerken devrimcileri önemli görevler beklemektedir.

İki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelemize hız vermeliyiz. İki süper devletin işbirlikçileri olan MC faşistleri ile ortakları 12 Mart generallerini ve Rus uşağı revizyonistleri her alanda hedef almalı ve onları tecrit etmeliyiz. Dünya savaşına karşı halkımızı hazırlama görevine sarılmalıyız.

Bütün bunları başarabilmek için:

Devrimcilerin revizyonizme karşı birleşmesi uğruna mücadele edelim.

Her iki milliyetten halkımızın iki süper devlete, savaşa ve faşizme karşı yurtsever ve demokratik bir cephede birleşmesi için mücadele edelim!

İki süper devlete karşı birleşik dünya cephesi için mücadele edelim!

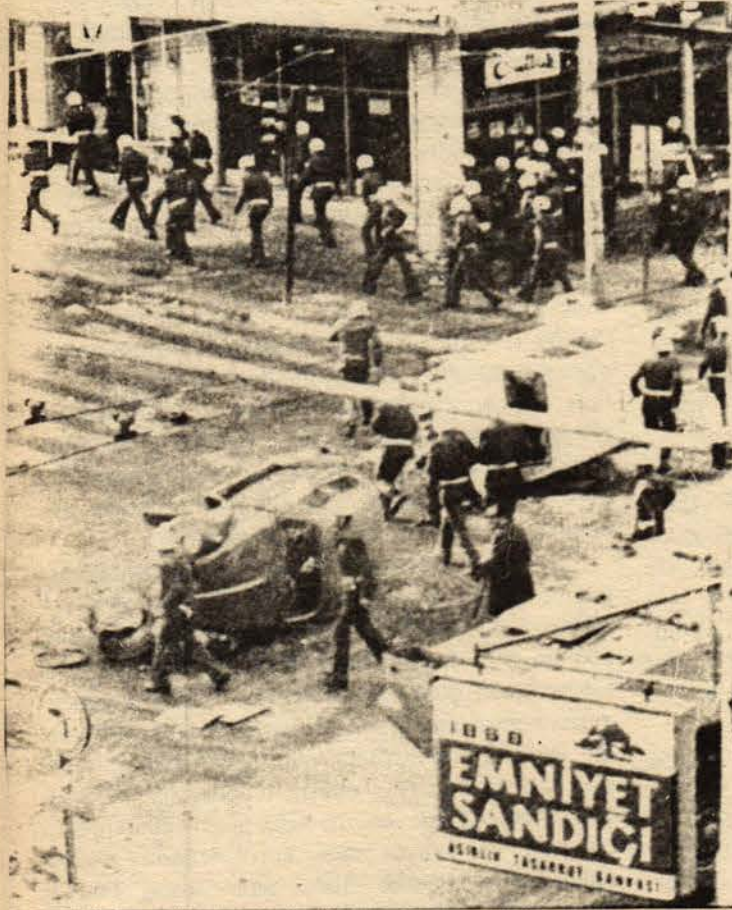
Savaşa karşıyız ama savaştan korkmuyoruz. Büyük altüst oluşlar daima büyük devrimlere yol açmıştır. İki süper devlet mutlaka yıkılacak, zafer Amerikan ve Sovyet halkları da dahil dünya halklarının olacaktır.

Bütün görevlerimizi milli-demokratik devrim hedefimize bağımlı kılalım!

Sevgili yurdumuz için, halkımız için, sınıfımız için, bütün ülkelerin proleteryası ve ezilen halklar için görevlerimize canla başla sarılalım!

Ankara'da halk polise karşı yiğ

11 Ekim günü Ankara Tandoğan meydanında CHP mitinginden dönen halka polis saldırdı. İki yurtsever şehit düştü.

AP ve MHP arabaları halkın gazabına uğradı.

CHP mitingine 150 bin civarında halk katılmıştı. Ecevit'in konuşması bittikten sonra halk, Kızılay'a doğru yürüyüşe geçti. On-binlerce halk büyük bir coşkunlukla anti - emperyalist sloganları haykırdı. Maltepe Camiinin önüne yaklaşıldığı sırada polis barikat kurdu. Panzerler de harekete hazır bir hale getirildi. Halk bu barikatın önüne kadar geldikten sonra bağımsızlık andı içildi ve kalabalık yandaki sokaklara saparak dağılmaya başladı.

Fakat tam bu sırada polis barikatının önüne çıkan birkaç sivilin işaret vermesi üzerine, toplum polisi ve panzerler dağılmakta olan halka hunharca saldırdı. Kadın, çocuk, ihtiyar demeyen toplum polisi önüne geleni copladı. Bu arada bir çok gazeteci ve foto muhabiri de polis tarafından coplandı. Halk, polisin bu faşist saldırısı karşısında büyük bir infiale kapıldı ve polisi şiddetle protesto etti. Polis, halkın bu şiddetli protestosu karşısında daha da azgınlaşarak saldırısını da arttırdı. Evlerin balkonlarından polisi lanetle-

Halk, katil iktidar diye bağırarak poli

yen halkın üzerine panzerlerden su sıkıldı. Bunun üzerine balkonlarda birikken halk, polise, eline ne geçirdiyse atarak karşılık verdi. Polisin üzerine dört bir yandan taş yağıyordu. Halk, polise karşı kendisini, kaldırım taşlarını sökerek savunuyordu. Halkın tepkisi karşısında telaşa kapılan polisler, halkın üzerine rastgele ateş etmeye başladılar. Polis kurşunlarıyla vurulanları, panzerin altında kalıp ezilenleri gören halk, yılgınlığa kapılmadı ve ileriye atıldı. Halk, manavların verdiği meyveler ve meyve sandıklarıyla, kaldırımdan sökülen trafik levhaları, esnafın verdiği gaz tüpleriyle panzerlerin üzerine yürüyordu. Bu arada, yaralıları taşımayı reddeden biri AP bayraklı, diğeri MHP bayraklı iki otomobil halkın gazabına uğradı.

Maltepe'deki çatışmalar devam ederken, barikatı aşanlar «katil iktidar» diye bağırarak Kızılay'da toplanmaya başladılar. Halkla polisin çatışması Kızılay'da da devam etti. Polis, dolmuş kuyruklarında bekleyen halka bile saldırdı. Fakat halk, polisin önünden kaçmayı ve dağılmayı reddederek polisi protesto etti. Amerikan Haberler Merkezi taşa tutuldu. Amerikalılara ait arabalar tahrip edildi. Gökdelenin üstündeki çayhanede bulunanlar polise karşı direnişi desteklemek üzere yukardan polisin ü-

CHP İstanbul mitingi ve gösterdikleri

CHP, 10 Ekim Cuma günü İstanbul'da bir seçim mitingi düzenledi. Mitingde yüzbini aşkın yurtsever, halkın bağımsızlık ve demokrasi özlemini ve MC iktidarına karşı duyduğu kini dile getiren sloganları haykırdılar. CHP'nin mitingi halkın emperyalizme ve faşizme karşı bir gösterisi oldu.

Bu mitingde bir konuşma yapan Bülent Ecevit, Demirel'i, MC iktidarını, Türkeş'i ve komandolarını teşhir etti. Ecevit, hükümetin ABD işbirlikçisi tutumunu ortaya koyduğu zaman halkın büyük desteğini topladı ve alkışlandı.

CHP yöneticilerinin miting meydanındaki tutumları ise, bu parti yöneticilerinin emperyalizme ve faşizme karşı kararlı bir tutum almadıklarını ortaya koyuyordu. CHP'li yurtseverler, miting alanına faşizmi ve işkencecibaşı Türün'ü kınayan pankartlar ve halkı Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleye çağıran büyük bir bez afiş getirmişlerdi. Başta Ali Topuz olmak üzere CHP yöneticileri bu pankartları ve afişi çeşitli bahanelerle kaldırttılar. Gerek miting meydanında, gerekse mitinge gidilirken ve dönülürken yapılan yürüyüşlerde, «Katil İktidar», «Katil Türün» gibi sloganlar, CHP'li kodamanlar tarafından bastırılmaya çalışıldı.

Ecevit'in konuşması da, olumlu yanlarına rağmen, CHP'nin uzlaşmacı tutumunu ifade ediyordu. Ecevit, Uşak, İzmir ve Fethiye'deki CHP mitinglerinde çıkan olaylarla, DİSK mitingindeki olay arasında bir benzerlik kurdu. DİSK mitinginde, DİSK'in bazı Rus işbirlikçisi yöneticilerinin düzenlediği saldırıları haklı göstermeye çalıştı.

Gerçekten de, CHP mitinglerindeki olaylarla, DİSK mitingindeki olay arasında, bir benzerlik vardır. Devrimcilerle CHP'li yurtseverlerin arasını açmak ve böylelikle devrimcileri tecrit etmek isteyen faşistler, CHP mitinglerinde provokasyonlar düzenlemişlerdi. Bu tertipleri fırsat bilen Ecevit de, devrimcilere iftiralar savurmuş ve böylelikle devletin başındaki 12 Mart generallerine güven vermeye çalışmıştı. DİSK mitinginde ise, CHP mitinginde faşistlerin yapmaya çalıştığını sosyal-faşist revizyonistler yaptılar ve DİSK'in tabanındaki işçiler ve ilerici sendikacılarla devrimcileri karşı karşıya getirmek için provokasyonlar düzenlediler. Ecevit, mitingde yaptığı konuşmasıyla bu konuda da yanlış bir tutum takındı ve Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileriyle iyi geçinme arzusunu ifade etti. Devrimcilerin tecrit edilmesi çabasını onayladı.

Miting meydanında bir grup genç, en önde Latin Amerikalı devrimci Guevara'nın resmini taşıyarak bir gösteri düzenlediler. Gençler, halk Ecevit'i dinlerken, yüzlerini başka bir yöne dönmüşlerdi ve alçak sesle marş söylüyorlardı. Bu gençler, miting meydanına da halkın anlamadığı sloganlar yazılı pankartlar getirmişlerdi.

Gençlerin bu hatalı davranışları, faşistlerin ve revizyonistlerin devrimcileri halktan kopuk küçük gruplar olarak gösterme çabalarına yardımcı oluyordu. Gençlerin, mitinge katılan halktan kendilerini tecrit etmeleri, halk arasında devrimciler hakkında yanlış kanılar doğmasına yol açtı.

Gösteri düzenleyen gençlerin hataları, devrimcileri tecrit etmeye ve revizyonistlerle iyi geçinmeye çalışan Ecevit'e yarıyordu. Ecevit, herhalde devrimcileri suçlamak için halka bundan daha somut bir örnek gösteremezdi.

Gençler, mitingden sonra gösterilerini Şişli'ye kadar yürüyerek sürdürdüler. İstiklâl Caddesi ve Tarlabaşı tarafından yürüyerek dağılan halk da devrimci sloganları haykırdı: «İş, toprak, hürriyet; faşizme nihayet», «Ne Amerika, ne Rusya; Bağımsız Türkiye!»

...itçe direndi

...karşı direndi.

...zerine sandalyeler fırlattılar. Bütün halkın ağzında dolaşan cümle şuydu: «Yeter artık bunların yaptıkları.»

Bütün bu çatışmalar sırasında biri polis kurşunuyla, diğeri de panzerin altında kalarak iki yurtsever şehit düştü. Halkımızın yükselen mücadelesi, bu iki şehidin yüce davasını daha da ilerletecek ve bütün gericiler Türkiye halkı tarafından mezarlarına gömülecektir.

Bu son olaylar bir kere daha gösterdi ki, haklı bir dava en büyük desteği bulurken, bütün halkı kazanırken, haksız olanlar en geniş ölçüde tecrit olmakta ve halk tarafından lanetlenmektedir. Halkın gücü yenilmez. Yeter ki, doğru bir politikayla halkın düşmanlarını tecrit edebilelim, davanın haklılığını bütün halka kavratabilelim. O zaman halk kitlelerinin nasıl cesaretle ileri atıldığını ve onun önünde hiç bir gücün duramayacağını göreceğiz.

Bir kere daha gördük ki, haklı bir dava küçük azınlıkların hareketiyle veya küçük gurupların hareketleriyle başarı sağlayamaz. Ancak mücadelenin her döneminde halkla birleşen bir dava, zafere doğru ilerleyebilir.

İstanbul'da polis DGB'ye ve halk birliklerine saldırdı

15 Ekim tarihinde İstanbul Devrimci Gençlik Birliği, Mecidiyeköy Halk Birliği ve Haliç Halk Birliğine polis tarafından baskın yapıldı. Baskın yapılan derneklerde bulunanlar sürüklenerek ve dövülerek götürüldüler ve gözaltına alındılar. Derneklerde bulunan eşyalar tahrip edildi, kanunen yasak olmayan dergi ve kitaplar toplanarak emniyete götürüldü. Polis saldırılarından sonra Devrimci Gençlik Birliği ve Mecidiyeköy Halk Birliği üyeleri tarafından basına yapılan açıklamada şöyle deniyor:

«...DGB'nin ve Halk Birliklerinin Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal emperyalizmine karşı halk kitleleriyle birlikte yürüttüğü mücadele baltalanmak, asılsız bahanelerle devrimcilere baskı uygulanmak istenmektedir. Fındıklı olayları DGB'ye yüklenmek isteniyor. DGB hicbir zaman kitleden kopuk, hedefsiz ve amaçsız eylemlere başvurmadı, bundan sonra da başvurmayacaktır. DGB, iki süper devlete ve faşizme karşı halkımızı mücadeleye çağırmaya, emekçi halkla birlikte mücadelesine devam edecektir.

Bizler, DGB ve Mecidiyeköy Halk Birliği üyeleri olarak, herkesi, devrimcilere ve yurtseverlere yöneltilen polis tertiplerine karşı sesini yükseltmeye çağırıyoruz.

Baskı ve zulüm DGB'yi ve Halk Birliklerini mücadeleden vazgeçirtemiyecektir.»

SENDİKA HÜRRİYETİ, İŞ GÜVENLİĞİ!

«İşçi sınıfı faşist planları boşa çıkaracaktır»

MC iktidarı, işçi sınıfını faşist sendika çemberine almak istiyor

Amerikancı MC hükümeti, işçi sınıfının yükselen mücadelesini, sadece polis copu ve panzerle bastıramayacağını anlayınca, şimdi de sendikalar kanununda değişiklik yapmaya çalışıyor.

Faşist iktidarın amacı işçi sınıfının sendika özgürlüğünü tamamen ortadan kaldırmaktır. MC hükümeti ve onun sırtını dayadığı parababaları, «tek ve milli tip sendikacılık» adını verdikleri bir faşist sendika çemberinin özlemi içindedirler. MC hükümeti, kendi hakimiyeti altına alamadığı bütün sendikaları, ilerici ve bağımsız sendikaları ve DİSK'i yok etmeyi planlamaktadır.

Akbank ve Hacı Ömer grubunun büyük patronu Sabancı, bu faşist planların hazırlayıcısı ve baş destekçisidir. Büyük patronlar, işçi sınıfının sendika özgürlüğünü tamamen ortadan kaldırarak, ücretleri dondurmak istiyorlar. Büyük patronların hakimiyeti altındaki faşist bir sendika çemberi, onların işçi ücretlerini istedikleri gibi ayarlamalarını sağlayacaktır.

MSP'li Çalışma Bakanı Ahmet Tevfik Paksu, sendika kanununda yapılacak değişikliği savunurken, «çok sayıda sendikanın ve 'sendikal rekabetin' çalışma barışını olumsuz yönde etkilediğinden» şikayet etmektedir. Büyük parababaları ve onların temsilcisi MC hükümeti, işçilerin seslerini çıkaramadıkları, patronların ise işçileri diledikleri gibi sömürdükleri ve ezdikleri bir «çalışma barışı» istiyorlar. Onların istedikleri «çalışma barışı» işçiler için panzer, cop, işten atılma, düşük ücret, açlık ve sefalettir. Onların «çalışma barışı» dedikleri, patronlar için sınırsız bir soygun ve sömürü düzenidir. Ülkemiz emperyalizme bağımlı, geri ve yarı - feodal bir ülkedir. Bu durumun yarattığı ekonomik bunalımın yükü işçi sınıfımızın sırtına yıkılmak istenmektedir. Büyük patronların kârının korunması için, işçi sınıfı daha ağır kölelik şartlarına mahkûm edilmeye çalışılmaktadır.

Ankara Sanayi Odası başkanı, Cephe Hükümetine Sendikalar Kanununda değişiklik teklifini kendilerinin yaptığını böbürlenerek açıklıyor. İşveren Sendikaları Konfederasyonu başkanı ise, hükümete görüşlerini ilettiklerini açıklarken, «güçlü işçi sendikalarından» yana olduklarını söylüyor. İşveren Sendikaları Konfederasyonu başkanı «güçlü sendikaların, ideolojik çekişmeleri önleyeceğini» iddia ediyor. Büyük patronlar, işçileri sömürü ve zulüm düzeni içinde tutabilmek için, işçi sınıfının siyasi mücadelesinin ve siyasi bilinçlenmesinin önüne geçmeye çalışıyorlar.

İşçi sınıfı ve halkımız, faşist MC iktidarının planlarını boşa çıkaracaktır. İşçi sınıfı ve halk, hükümetin ve patronların ücretleri dondurmalarına, hakimiyetleri altına alamadıkları sendikaları yok etmelerine müsaade etmeyecektir. Pek çok sendikacı, bu faşist planları protesto etmeye başlamışlardır. Bağımsız Çağdaş Metal-İş Sendikası Başkanı Fehmi Işıklar: «Faşizan baskıların daha da artması için tek ve mecburi sendikacılığı öngören bu düşünceler, geçmişte işçilerden gerekli dersi almıştır» şeklinde konuşmuştur. DİSK'e mensup bazı sendikacılar da bu kanun değişikliğine karşı mücadele edeceklerini açıklamışlardır.

İşçi sınıfımız, 15-16 Haziran 1970'lerin mücadele tecrübesini unutmadı. Ücretleri dondurmayı, sendika özgürlüğünü yok etmeyi amaçlayan tasarılar geçersiz kalacaktır.

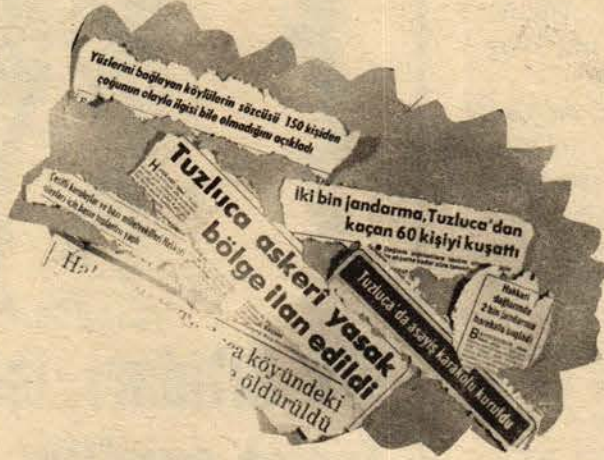
Bütün işçiler, ilerici sendikacılar, yurtseverler ve devrimciler, bütün halk: MC hükümetinin faşist planlarını boşa çıkaralım. Faşist kanun tasarılarına karşı sesimizi yükseltelim.

SENDİKA ÖZGÜRLÜĞÜ! İŞ GÜVENLİĞİ!

Beytüşşebap'ta komando zulm
Faşist katliam önlenmelidir!

Doğu'da komando baskısı ve milli zulüm devam ediyor. Hakkari'nin Beytüşşebap ilçesinin Tuzluca köyünde altı jandarmanın ve bilinmeyen sayıda köylünün ölmesiyle sonuçlanan olaylardan sonra bölge, jandarma kuvvetleri ve komando birlikleri tarafından kuşatılmıştır. Çeşitli illerden getirilen iki bin kişilik bir askerî kuvvet. Hakkari köylüleri üzerinde bir sindirme ve zulüm harekâtı başlatmışlardır. Beytüşşebap'ta komando ve jandarma zulmünden dolayı bir çok köylü, evlerini terk ederek dağlara çekilmişlerdir.

Olayı fırsat bilen MİT, bölgede daha da etkin olabilmek ve halk üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmak için çok sayıda elemanını Beytüşşebap'a yollamıştır. Şu anda çok sayıda askerî görevlinin bulunduğu il merkezinde, üç MİT binası inşa edilmekte ve bir MİT merkezi kurulmaktadır.

Tuzluca'daki olay, hakim sınıfların, Kürt milliyeti üzerindeki milli zulmü yoğunlaştırmaları, bölge halkını sindirmeleri için bir bahane olmuştur. Üstelik bu olayı yaratanlar da kendileridir ve bizzat Tuzluca olayının kendisi milli zulmün bir örneğidir. Nitekim, ölen jandarmalardan birinin babası düzenlenen cenaze töreninde bu gerçeği çok güzel ifade etmiştir:

«GERÇEK SUÇLULAR BU OLAYI YARATANLARDIR.»

SON OLAYLAR KÜRT MİLLİYETİNİN MÜCADELESİNİ EZME ÇABALARININ BİR SONUCUDUR

Bilindiği gibi Kürt milliyetinin Irak'ta sürdürdüğü mücadele yenilgiye uğradı. İki süper devletin bölgede hakimiyet kurma çabaları, Kürtlerin vahşice ezilmesi sonucunu verdi. Sosyal-emperyalistlerin desteklediği Irak hakim sınıfları Kürt halkına karşı korkunç bir katliam uyguladılar.

Irak hakim sınıflarının bu katliamlarından kaçan ve çoğu Türkiye'deki aşiretlerle akraba olan Kürtler, Türkiye'ye geçmek istediklerinde Türkiye'deki gerici iktidar sınır kapılarını kapattı. Böylece Kürt halkının üzerinde sürdürülmekte olan katliama Türk hakim sınıfları da ortak oldular. Bu ortaklık sadece bu kadarla kalmadı. Yaz aylarında, Kürtlerin yenilgisinden hemen sonra, İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk, Millî Güvenlik Kurulundan bir yetkili ve Jandarma Genel Komutanlığından yüksek rütbeli bir subay Irak'ı «ziyaret» ettiler. O ziyarette Irak ve Türk hakim sınıfları, Kürt milliyetini ezmek için işbirliği yapmak konusunda anlaştılar. Nitekim daha kısa bir süre önce, Türkiye'ye sığınmış 49 Kürt, Türk hükümeti tarafından Irak'a teslim edilmiştir. Bu Kürt köylüleri, Irak hükümeti tarafından Zaho'da derhal kurşuna dizilmiştir. Kurşuna dizilenlerden 23'ü kadın 6'sı ise çocuktur.

İki süper devletin tahakküm emellerine alet olan Türk hakim sınıflarıyla Irak hakim sınıflarının Kürt milliyetini katletmek için yürüttükleri ittifak ortadadır. Faşist iktidarın eli Zaho'da kurşuna dizilen kadın ve çocukların kanına bulanmıştır. Türk ve Kürt hakim sınıfları Kürt milliyeti üzerinde uygulanan milli zulümde suç ortağıdırlar.

İşte Tuzluca olayı ve bugün Hakkari'de sürdürülmekte olan baskı ve zulüm bu suç ortaklığının bir devamıdır. Türk hakim sınıfları, Kürt milliyetinin mücadelesini daha da ezebilmek ve Kürt halkını sindirebilmek için yeni atılımlara girişmektedir.

BU ZULÜM YENİ DEĞİLDİR

Kürt milliyeti üzerindeki bu zulüm, bu zorbalık yeni değildir. Uzun yıllardır devam etmektedir. Uzun yıllar boyu Kürt milliyeti ezilmiş, milli katliam politikasıyla eritilmeye çalışılmış ve bir çok defa zulme karşı ayaklanmıştır. Hakim sınıflar da bu haklı ayaklanmalara daha kanlı bir şekilde cevap vermişlerdir. Yakın zamanlarda da Kürt halkı üzerindeki baskılar zaman zaman daha da şiddetlenerek aralıksız devam etti. 1970 yılında bütün Doğu Anadolu'da koyu bir terör estirildi. İşte bu zulümden bir örneği buraya aktarıyoruz. Bu örnekte de görüle-

Halkları birbirine düşman etmeye çalışanlar

Hakkari'deki sindirme ve zulüm harekâtı devam ederken, faşist MC iktidarının Başbakan Yardımcısı Türkeş, «kendini Türk saymayanları imha edeceklerini» söyleyerek, Kürt halkına tehditler savurdu. Faşist Türkeş, bu sözleriyle, Kürt halkının ancak milliyetini inkâr ettiği takdirde Türkiye topraklarında yaşayabileceğini iddia etti.

Kürt milliyeti bu topraklar üzerinde 4000 yıldır yaşamaktadır. Kürt milliyetinin, ayrı bir dili, ayrı bir kültürü, ayrı bir tarihi vardır. 4000 yıllık tarih boyunca, Türkeş gibi nice zalim, Kürt milliyetini yok etmek istemiş, ancak Kürt milliyeti yaşadığı topraklardan sökülüp atılamamıştır. Hiç bir millet zulümle yok edilemez.

Faşistler, Türkiye'de Kürt milliyetinden bir halkın da var olduğunu yıllarca inkâr ettiler. «Kürt» sözcüğünün ağza alınmasını dahi yasaklamaya kalkıştılar. Bu, faşist ve gerici diktatörlüklerin resmî politikası haline geldi. Bugün Türkeş, artık Kürt halkının varlığını inkâr edemiyor, ona varlığını inkâr ettirmeye Kürt Milliyetini zorla Türkleştirmeye çalışıyor. Türkeş ve onun gibiler, böylece ağırlaştırmaya çalıştıkları millî zulmü haklı göstermeye, Türk ve Kürt halklarını birbirine kırdırmaya çalışıyorlar.

Kürt halkı üzerindeki milli zulüm, Türkiye'nin iki milliyetten oluşan halkının, emperyalizme karşı verdiği mücadeleyi bölmeyi amaçlıyor. Kürt halkına kaba tehditler savuran Türkeş, iki süper devlet ve özellikle ABD karşısında uşaktır. Faşistler, süper devletlere sırtlarını dayayarak, zayıf milletleri ezmeye pek heveslidirler. Türkiye'nin, Türk ve Kürt halkları ise, emperyalizme ve faşizme karşı omuz omuza mücadele ediyorlar ve edeceklerdir. Türk ve Kürt halklarının mücadele kardeşliği, zorlu sınavlardan geçmiştir.

İki kardeş halk, omuz omuza verip mücadele ettikleri takdirde en yenilmez görünen düşmanı bile altedebileceklerini Milli Kurtuluş Savaşımızda da gösterdiler. Milli Kurtuluş Savaşımız, her iki milliyetten halkımızın, özgürlük ve eşitlik temeli üzerindeki gönüllü birlikleri ile sağlandı. İşte bunun içindir ki, bu savaşın önderleri Mustafa Kemal ve İnönü, Amasya genelgesinde, Lozan'da Kürt halkının varlığını ve milli haklarını savundular.

O yılların, emperyalist uşakları Vahdettinler, Damat Feritler ise, Türk ve Kürt halklarını birbirine kırdırtmaya çalıştılar. Onların takipçisi olan Amerikancı faşist Türkeş de bugün aynı oyunu oynuyor. Türkeş ve onun gibileri, halkları birbirine düşman ederek, Amerikan emperyalistlerinin yurdumuz üzerindeki hakimiyetini korumaya ve sağlamlaştırmaya çalışıyorlar. Emperyalist menfaatlere hizmet etmek için halkları birbirine düşürenler, sadece Amerikan işbirlikçileri değil, aynı zamanda Rus sosyal-emperyalizminin uşaklarıdır. Sosyal-emperyalizmin, sahte TKP, TİP, TSİP gibi Brejnevci partilerin ajanları, son DİSK mitinginde «Halklara Özgürlük» diye bağıranlara saldırarak, Kürt halkına milli zulüm uygulama noktasında, Türkeşlerin suç ortağı olduklarını bir kere daha gösterdiler.

Kürt halkı üzerindeki milli zulmü destekleyen veya bu zulme kayıtsız kalan revizyonistler, bir yandan da Kürt milli hareketine sızmaya çalışıyorlar, Sosyal-emperyalizmin Türkiye üzerindeki hakimiyetini sağlamak için her yola başvuran revizyonistler, Türk ve Kürt halklarının iki süper devlete karşı verdikleri mücadeleyi bölmeye çabalıyorlar.

Ecevit de, Kürt halkının varlığını, özgürlüğünü ve milli haklarını savunan devrimcileri, «ırkçılık» ve «kafatasçılık»la suçlarken, gerçek ırkçılara ve kafatasçılara, Doğu Anadolu'daki milli zulme ses çıkarmamaktadır. İki süper devlet ve işbirlikçileriyle uzlaşan CHP yönetimi, Kürt halkı üzerindeki milli boyunduruk ve zulmün de destekçiliğini yapmaktadır.

İki süper devlet, ABD ve Sovyetler Birliği arasındaki rekabetin şiddetlendiği ve bir savaş tehlikesinin arttığı günümüzde, bağımsızlık ve demokrasiyi kazanmak ve korumak iki milliyetten halkımızın eşitlik ve özgürlük temeline dayalı gönüllü birliğini sağlamakla mümkündür.

Bu amaçla, Türkeş ve benzerleri Amerikancı faşistlerin milli zulüm ve imha siyasetine Brejnevci revizyonistlerin halkları birbirine düşürerek sosyal-emperyalist boyunduruğu ithal etme çabalarına karşı mücadele etmeliyiz. Türkiye halkının birliğini sağlamak için, milletlerin kendi kaderini tayin hakkını kararlılıkla savunmalıyız

ine son!

eği gibi Beytüşşebap halkı daima baskı ve hakaete uğramış, katledilmiş, zulüm görmüştür;

«21 Eylül 1970 günü, Hakkari'nin Beytüşşebap ıçesi kaymakamı Barbaros Denizeri, 'İnsan avına ıkıyorum, belki bu sayede vahşi Kürtleri adam edeim' diyerek köylere gitti. Purosan köyünde bir öylüyü hiç sebep olmadan öldürdü. Hemkan köyünle de başka bir suçsuz köylüyü öldürdü...» (İŞÇİ-KÖYLÜ Gazetesi, sayı: 29)

IRAK'TA KATLİAM

kurşuna di...

HAKKARİ, (bha) - Bir buçuk ay önce Beytüşşebap'ın Dirasutu köyü yakınlarında sınırı geçerek Hakkâri'de yetkililere teslim olan ve sığınma hakkı isteyen Barzani yanlısı 49 kişinin, 15 gün önce Irak kuvvetlerine teslim edildikten bir gün sonra Zaho'da kurşuna dizildikleri öğrenilmiştir.

Irak'ın kuzeydeki Dohuk ili yakınlarında oturan Barzani yanlısı "Dostiki" Aşireti'ne mensup Kürtler, Hakkâri'de pasaportsuz seyahat suçundan yargılanmış, kafiledeki 20 erkek iki hafta hapsedildikten sonra, Habur sınır kapısından Irak'a teslim edilmişlerdir.

Zaho'dan sınırımıza gelen haberlere göre, Barzani yanlısı Kürtler, Zaho'da bir askerî mahkemede yargılanmış ve bir gün sonra da kurşuna dizilmiştir. Kurşuna dizilenler arasında 20 erkek, 23 kadın ve 6 çocuğun bulunduğu bildirilmiştir.

BEYTÜŞŞEBAP'TAKİ TERÖR, FAŞİST «ASAYİŞ PLANI»NIN BİR PARÇASIDIR

Kürt halkı üzerindeki milli zulmün arttırılması, on olarak Hakkari'de girişilen ve halkın dağlara ığınmasına yol açan terör, Eylül ayının başından eri sık sık toplanan Milli Güvenlik Kurulunun «asaiş Planı»nın bir parçasıdır. Bu kurulun pek çok topıntısına başkanlık yapan ve seçim konuşmasında Kürt olanları katledeceğini açıklamış bulunan Alpasın Türkeş'in hazırladığı bu plan uygulanmaya başınmıştır.

İşçi ve gençlik mücadelelerinin bastırılması için edbirler alınmış, saldırılar düzenlenmiştir. Bağımsızlık yürüyüşlerine karşı saldırılar düzenlenmiş, yüzlerce devrimci tutuklanmıştır. CHP mitingleri basılmış ve çeşitli provakasyonlarla devrimciler tecrit edilmeye çalışılmıştır. Hakkari'de yürütülen terör, Türkiye çapındaki faşist saldırıların bir parçası ve devamıdır.

BÜTÜN YURTSEVERLER! KÜRT MİLLİYETİ ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME KARŞI ÇIKALIM. BEYTÜŞŞEBAP'TA GİRİŞİLEN FAŞİST VE IRKÇI TERÖRE KARŞI SESİMİZİ YÜKSELTELİM

Halen daha yüzlerce köylü ölmemek, kahpece kurşunlanmamak için Beytüşşebap dağlarında bekleniyorlar. İçişleri bakanı yakında girişecekleri katliama uygun bir kamuoyu yaratmak ve köylüleri birbirine düşürmek amacıyla «teslim ol» çağrıları yayınlıyor. Dağa çıkan köylüler ise şöyle demektedirler:

«Şuna da inanıyoruz ki, teslim diye elimizi de kaldırsak bizi öldürürler.»

İşte gerçek, Kürt köylülerinin bu sözleridir. Yoksa katliam hazırlayan MC Hükümetinin 'teslim ol' sahtekârlığı değil.

Beytüşşebap'ta girişilen terör ve zulüm kampanyası karşısında ise yurtseverler seslerini yükseltmeye başlamışlardır. CHP milletvekilleri Nurettin Yılmaz ve Mikail İlçin, geçtiğimiz hafta bir basın toplantısı düzenlediler ve Hakkari'deki komando zulmünü protesto ettiler. CHP Milletvekilleri «Jirikan aşiretinin toptan dağa çekilmesinin nedeninin yaratılan terör havası olduğunu» ve bölgeye iki bin askerin sevkedilmesinin amacının «işgal havası estirilmek istenmesi» olduğunu açıklamışlardır. CHP Milletvekili Mehmet Sönmez ise, Meclise verdiği soru önergesinde «Köylülerin köylerini terketmeye zorlandığını, canlarından bezdirildiğini ve ölüme itildiklerini» belirtmiştir.

Ankara Devrimci Gençlik Birliği ise yayınladığı basın bildirisinde şu çağrıyı yapıyor: «Demokratik basın, devrimciler, yurtseverler ve gerçekten halkların kardeşliğini savunanlar, Doğu'daki komando zulmüne, ırkçı baskılara ve eritme politikasına karşı çıkmalıdır.»

Bütün yurtseverler, ilericiler! Kürt halkı üzerindeki milli zulmü yoğunlaştırma çabalarına engel olalım. Halkları bölmek ve birbirine düşürmek isteyen, iki süper devletin işbirlikçilerini tecrit edelim.

Hakkari'de hazırlanan milli katliama karşı sesimizi yükseltelim.

Kürt halkı üzerindeki milli zulme son!

Beytüşşebap'taki komando ve jandarma zulmüne ve askerî ablukaya son!

CHP senatörü Niyazi Ünsal ile konuşma

« Üyelerinin kendileri, Milli Güvenlik Kurulu Konusu......»

Arkadaşlarımız Erzincan CHP Senatörü Niyazi Ünsal ile son faşist saldırılar üzerine bir röportaj yapmışlardır. Aşağıda röportajı aynen yayınlıyoruz.

Halkın Sesi:

Son Milli Güvenlik Kurulu toplantısından sonra, halka ve devrimcilere yapılan faşist saldırılar yoğunlaştırıldı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Niyazi Ünsal:

12 Mart döneminin acı anıları henüz düşümüzden silinmiş değildir. Kolay kolay da silineceğe benzemiyor. Unutamadığımız bu olayın o günler düzenleyicileri arasında Milli Güvenlik Kurulunun varlığı ve ağırlığı yaşadığımız olaylarla ortaya çıkmıştır.

Bugün de aynı şeylerin düşünülmesi bence doğaldır. Üniversitelerde mütevelli heyetlerinin yaptığı işi, hükümetler içinde Milli Güvenlik Kurulu rahatlıkla yapacaktır.

Ayrıca bu kurullarda üyelerin taşıdığı siyasi tercih önemli bir etkendir. Her ne kadar adı Milli Güvenlik Kurulu ise de üyelerinin siyasi tercihleri ve değişkenliği güvenirliği etkiler ve zaman zaman yok eder.

Şu anda iş başında bulunan Milli Güvenlik Kurulu üyeleri bunun tipik bir örneğini vermektedir. Ayrı siyasi tercihlere sahip 4 partinin genel başkanları bu kurulun üyesidir. Milli meselelerimizi böyle bir kurulun eline bırakmak bence asıl tehlikedir. Bir kurul düşünün ki, onun üyesi «davasına takılıp kalanın vurulmasını» istesin, «Ey Türk titre ve kendine gel» diye günümüz için karanlık sayılacak istemlerde bulunsun, gençliği çılgınlınca davranışlara zorlasın, halk ta böyle bir kuruldan kendisi için sağlıklı ve güvenilir kararlar beklesin.. bu mümkün mü?

Bu kurulun ilk toplantısında üyelerden birinin bayram tebriği olarak halka gönderdiği ve adeta cinayet emri verdiği yazının hesabını sorması gerekir. Bu üyenin davası nedir? Kim takılacaktır davasına? Kimler vuracaktır davasına takılanı? Bunları sorması ve öğrenmesi gerekir.

Görülüyor ki üyelerin kendileri Milli Güvenlik Kurulu konusu. Bunun için böylesi kurulların varlığına değil, üyelerinin kafasına ve eylemlerine bakmalıyız. Ancak o zaman sonucu doğru değerlendirmiş oluruz.

Halkın Sesi:

Halkımız faşist saldırganlardan ve 12 Mart zulmünün sorumlularından hesap sorulmasını talep etmektedir. Sizin fikirlerinizi öğrenebilir miyiz?

Niyazi Ünsal:

Bu sorunuz bana sayın Sadi Irmak'ın başbakanlığı sırasında Nihat Erim için söylediği bir sözü anımsattı. Sayın Irmak 12 Mart döneminin karanlık adamı Nihat Erim'le yaptığı bir görüşmeden sonra gazetecilere «Sayın Nihat Erim'le çok yararlı bir görüşme yaptım Engin devlet tecrübesinden yararlandım» demektedir.

Sayın Irmak'ın engin devlet tecrübesinden yararlandığı adam, 12 Mart günlerinde düşüncenin üstüne balyoz gibi ineceğini söyleyen, ulusuna anayasayı çok gören adamdır. Anayasanın, elinde ne hale geldiğini, gençlerin elinden neler çektiğini bilmeyenimiz yoktur.

Ama görülüyor ki, böyleleri halâ günün adamı sayılıyor ve rahatlıkla sokağa çıkabiliyorlar.

Bu bir yerde toplumun hazırlıksızlığını göstermektedir. Toplumun meselelerini kontrol altına aldığı gün, bu olumsuzluklar ortadan kalkacaktır. Saygınlığını yitiren kişiler işbirliği yapabilir, sayılarını arttırıp duruma hakim de olabilir. Faşizm ilişkilerinin sıklaştığı yerlerde bu izlenimlere her zaman rastlanmıştır.

AP bugün için aynı görünümü vermektedir. Bundan halkın rahatsızlığı ölçüsünde kaybedecektir. Sorunuzdaki noksanlığı kişilerde değil, halkta aramamız doğrudur. Halk isterse, Türünleri, Erimleri, Elverdileri sokağa bile çıkarmaz. İstanbul halkı bugünlerde bu sınavı vermektedir.

Halkın Sesi:

Son CHP mitinglerinde çeşitli polis provakasyonları yapıldı. CHP ile devrimcilerin arası açılmak istendi. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

Niyazi Ünsal:

CHP mitinglerinde söylenen ve bazı olaylara yol açan sloganlar bir provakasyon işi olabilir, olmayabilir de. Bu bence önemli değil. Önemli olan ortaya atılan işin yaşantımızda olup olmamasıdır.

Bazı doğruların doğması için gerekirse devrimciler arasında da tartışma açılmalıdır. Her devrimcinin bunu öncelikle bilmesi ve kabullenmesi gerekir.

Provakasyona geldiği söylenen sloganlardan biri «Halklara özgürlük» isteğidir. Bu isteğin sahipleri toplum yapısında varsa devrimcilerin çatışıp, çatışmamasıyla ortadan kalkmaz. Esasen gerçek bir devrimci, böyle bir verinin kalkınasını değil, gölgelenmesini bile isteyemez. Geçici çıkarlarımız için davanın özünü zedelemeye kimsenin hakkı yoktur.

Halkın Sesi:

Beytüşşebap olayları hakkındaki fikirleriniz nedir?

Niyazi Ünsal:

Hakkari'deki olaya adı karışan kişileri tanıtırken ilgililer «Jirki aşireti reisi Ahmet Adıyaman» diye tanımladılar. Cumhuriyetin 50. yılında bulunan bir ülkede aşiret düzeninden söz etmek, bu düzenin üstünde Cumhuriyet savcısını ve askerini göndermek utanılacak bir durumdur.

Bence oynanan dramın suçluları ne köylüler ne savcı. Onların boyunu aşan bir suç var karşımızda. Yazık oldu askerlere.

TASFİYECİ ŞEFLERİN A

TROÇKİST FİKİR

Hindistan Marksist-Leninist Komünist Partisi yöneticilerinin bir kısmının bütün parti kademelerine ve partili yoldaşlara açık mektubundan parçalar

Bilindiği gibi Troçkist tasfiyeciler bir çok görüşlerini, Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) in o zamanki önderi Çaru Mazumdar'ın yazılarından aynen kopye etmişlerdi. Bu görüşler şunlardı: Birleşik cephenin kuruluşunu «bir veya birkaç bölgede devrimci iktidarın kurulmasından sonraya» ertelemek; ittifakları reddetmek; şehirlerdeki ve işçi sınıfı içindeki çalışmayı «revizyonizm» diye karalamak; kitle örgütlerini «silahlı mücadeleye girişilmesi engelleyen ayak bağları» olarak görmek; böylece silahlı mücadeleyi gerek diğer mücadele biçimlerinden ve gerekse toprak devriminden koparıp bir gizli cinayetler siyasetine indirgemek. Troçkist tasfiyecilerin bugün de sürdürdükleri bu görüşler, onları Türkiye gerçeklerinden ve devrimci siyasetten tamamen kopuk, emperyalizme, faşizme ve feodalizme karşı hiç bir mücadele vermeyen, giderek Sovyet sosyal-emperyalizminin kuyruğuna takılan bir gurup haline getirdi.

Oysa Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, daha 1970 Kasımında HKP (ML) Merkez Komitesine bir dizi mektup yollayarak, tam da Troçkist tasfiyecilerin kendilerine bayrak edindikleri bu görüşleri eleştirmişti. Gene aralarında Parti başkan yardımcısı Kanu Sanyal'ın da bulunduğu bir kısım HKP (ML) yöneticileri, daha o sıralarda Çaru Mazumdar'ın «sol» çizgisine karşı mücadeleye atılmışlardı. Kanu Sanyal ve diğer beş HKP (ML) yöneticisinin bu konudaki bir yazısı, «La Chine Nouvelle» (Yeni Çin) dergisinin 1971 Ekim sayısında yayınlanmıştı. Son olarak Almanya'da yayınlanan YILDIZ dergisinin Ağustos 1975 tarihli 16. sayısında yeniden yayınlanan bu yazıyı okuyucularımıza sunuyoruz.

Hepiniz biliyorsunuz ki, büyük, şanlı ve düzgün Çin Komünist Partisi, bize 1970 Kasımında Hindistan'daki kurtuluş mücadelemizle ilgili birçok dostça mektup gönderdi.

Yararlı olması amacıyla, bu değerli mektuplardan bazı parçaları aktarıyoruz :

1) Çin Komünist Partisi, kendisine yabancı olan akımlarla, hem «sol» maceracılıkla, hem de sağ sapmacılıkla mücadele içinde büyüdü ve gelişti.

2) Çin ihtilali, üç etkili silah olan Parti, Halk Ordusu ve Birleşik Cephe sayesinde başarıya ulaştı.

3) Bir partinin başkanını başka bir partinin de başkanı ilân etmek yanlıştır. Bu, o ülkenin işçi sınıfının millî duygusunu zedeler. (1)

4) Birleşik cephe anlayışınız yanlıştır. Birleşik cephenin ancak birkaç üs doğduktan sonra doğabileceğini söylediniz. Bu, mekanik bir yorumlamadır. Birleşik cephe mücadelenin her aşamasında kurulur ve sonra bozulur. O, sürekli bir teşkilât değildir. İşçi ve köylü ittifakı, cephenin esas temelidir. Bunda hiç şüphe yok. Fakat birleşik cephe, özellikle sömürülenlerle, ihtilalin baş hedefi olmayan sömürücülerin, baş hedefe karşı birliğini sağlayabilmelidir.

5) Açık sendika ve açık kitle hareketlerinin artık aşılmış olduğu ve tek yol olarak gizli cinayetlere başvurma konularına gelince, bu konudaki düşüncelerinizin yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir. Önceleri sizin «imha» kelimenizin anlamında yanıldık. Bu fikrin, Başkanımız tarafından tanımlanmış imha savaşından geldiğini sanıyorduk. Fakat Hindistan Marksist - Leninist Komünist Partisi'nin yayın organı «Liberation»un (Kurtuluş) Temmuz 1970 sayısını okuyunca, bu «imha» kelimesinin gizli cinayet anlamına geldiğini anladık.

6) Lin Biao'nun halk savaşı teorisini mekanik bir biçimde uyguladınız. Lin, gerilla savaşı teorisini askerî bir mesele olarak ele almıştır. Japonya'ya karşı savaş sırasında bir milyon kişilik bir orduya sahipken, ordudaki bazı yoldaşlar, mevzi savaşının ve hareketli savaşın da halkı seferber etmek için bir yol olduğu fikrini ileri sürdüler. Bu hatalı teoriye cevap olarak Lin yoldaş, (2) gerilla savaşının halkı seferber etmek için tek yol olduğunu gösterdi. Bu askerî teorinin, siyasî ve örgütsel meselelerle hiç bir ilgisi yoktur.

7) «Bir devrimcinin elleri sınıf düşmanlarının kanlarıyla kızıllaşmazsa, o bir komünist değildir» fikriniz hakkında deriz ki, eğer gerçek bir komünistin ölçütü buysa, böyle bir parti, komünist partisi niteliğini koruyamaz.

8) Toprak devriminin üzerinde ısrarla durmuyorsunuz. İktidarın alınması şiarınız, toprak devrimi meselesinin yerini aldı. Toprak meselesi diye bir meseleniz kalmadı.

9) Köylülerin silahlı mücadelesi, kitle mücadelesi ve kitle teşkilâtı olmadan yürüyemez. Çin Komünist Partisi, Naksalbari mücadelesini sadece bir iktidarın ele geçirilmesi mücadelesi olarak desteklemedi. Naksalbari mücadelesinin desteklenmesi için Çin'de yayımlanan ve aynen «Liberation»da da çıkan «İlkbahar Gök Gürlemesi» yazısı, bu konuda sizleri aydınlatacaktır.

10) Bir önderin otoritesi ve prestiji kendiliğinden oluşmaz. Bunlar büyüyüp ortaya çıkar.

11) Hindistan Marksist - Leninist Komünist Partisinin genel yönelimi doğru, fakat siyaseti yanlıştır.

Kardeş partinin bu önemli değinmelerini ve eleştirilerini kararlılıkla kabul ediyoruz. Çaru Mazumdar yoldaş tarafından yönetilen partimizin Merkez Komitesinin, hiç vakit geçirmeden, ülkemizdeki toprak devriminin çıkarı için bu tavsiye ve eleştirileri kabul etmesinin, özeleştiri yapmasının ve hatalarını düzeltmesinin gerekliliğine derinden inanıyoruz.

Fakat büyük hayal kırıklığı, üzüntü ve nefretle belirtiriz ki, Çaru Mazumdar'ın ve onun yönetimindeki Merkez Komitesinin yukarıdaki değinmelerden ders çıkarmayı reddettiklerini gördük. Kanaatimizce Çaru Mazumdar yoldaş, bu mektuplarla hemfikir olmasa bile, kardeş partinin bu önerilerini pekâlâ bütün parti kademelerine dağıtabilirdi. Fakat o başka türlü davrandı. Bu da, parti içinde anlaşmazlıklara ve bölünmelere yol açtı. Bunlar, Hint komünist hareketinin eski ve kötü yöntem ve tavırlarıdır.

Kararlılıkla belirtiriz ki, hiç bir gurup ve hizbi tutmuyoruz. Parti içinde ve dışında Mao Zedung düşüncesine inanan bütün guruplarla olan farklılığımız, onulmaz değildir. Partinin genel sekreteri Çaru Mazumdar yoldaşın, «sol» maceracı sapmanın baş sorumlusu olduğuna gerçekten inanıyoruz. Aynı şekilde, Partinin Birinci Kongresi tarafından seçilen ilk Merkez Komitesinin bütün üyelerinin bu sorumluluğu reddetmeyecekleri kanaatindeyiz. Çünkü az veya çok onlar da bu sapmadan sorumludurlar.

Aşağıda imzası bulunan bizler, derin bir samimiyetle hatalarımızı kabul ediyoruz. Yoldaşların bu konulardaki eleştirilerini cesaretle kabul ettiğimizi açıklıyoruz ve samimi bir şekilde özeleştirimizi yapıyoruz. Önceki ve bugünkü Merkez Komitelerinin bütün üyelerini, hatalarını kavramaya ve silahlı toprak devrimimizin çıkarı için özeleştiri yapmaya çağırıyoruz.

Partimizin bütün üyelerinden ve taraftarlarından, cesur olmalarını, Çaru Mazumdar yoldaş tarafından önerilen «sol» maceracı sapma çizgisini reddetmekten çekinmemelerini, Çaru Mazumdar yoldaşı silahlı toprak devrimimize karşı işlediği hatalarını kavramaya ve samimi bir şekilde özeleştiri yapmaya çağırmalarını özellikle istiyoruz. Aynı zamanda bütün yoldaşlarımızdan ve taraftarlarımızdan, Merkez Komitesi üyelerini eleştirmelerini ve onları özeleştiri yapmaya davet etmelerini istiyoruz. Bugün parti içinde esas tehlike haline gelen «sol» sapmayla mücadele ederken, revizyonizme karşı da çok dikkatli olmalıyız.

Kanu Sanyal, Şovdari Tejesvara Rao, Suren Bose, D. Nagabusanam Patnayk, Kolla Venkayah, D. Buvan Mohan Patnayk.

Notlar :

(1) Çaru Mazumdar, «Çin'in başkanı bizim de başkanımızdır» diyordu. - Çn.

(2) Bu yazılar yazıldığı sırada Lin Biao'nun ihaneti henüz açığa çıkmamıştı. - Çn.

DATTIĞI DEVRİMCİLER!

LERİ REDDEDİN!

Troçkist tasfiyeciler, yalandan medet ummayın

İzmirli devrimcilerin «Gerçek» gazetesine mektubu

Çıkartmakta olduğunuz derginizde, biz devrimcilerin yapmış olduğu PX işgalini kendinize mal etmek istiyorsunuz. PX işgalini kendi arkadaşlarınızın yaptığını ve Halkın Sesi dergisinin sahtekarlık yapıp olaya sahip çıktığını söylüyorsunuz. Asıl sahtekarlık yapan siz Troçkistlersiniz. PX işgalinde (ö) tutuklanan devrimciler siz Troçkistleri daima lanetledik. Biz, revizyonizme karşı mücadele içinde olduğu gibi siz Troçkistlere karşı verdiğimiz mücadele içinde devrimci olduk. Yaptığımız eylem, emperyalistlere, faşistlere olduğu gibi siz Troçkistlere de bir darbedir. Siz Troçkistlerin Türkiyede hiçbir devrimci eylemi yoktur. Aksine sizler halkımızın iki süper devlete ve faşistlere karşı mücadelesinde sürekli olarak revizyonistlerin ekmeğine yağ sürüyorsunuz. Nerede bir mücadele varsa orada bozgunculuk yapıyorsunuz ve devrimci safları bölmeye çalışıyorsunuz. Siz Troçkistler şimdiye kadar faşizme ve revizyonizme karşı hiçbir mücadele göstermediniz. Sizler ancak CHP mitinglerinde faşistlerin DİSK mitinglerinde sosyal faşistlerin saflarına geçip onların ekmeğine yağ sürmektesiniz. Biz PX işgalini iki süper devlete karşı yaptık. Siz Troçkistler ise sosyal emperyalizm tehlikesini gözlerden gizlemek için revizyonistlerle işbirliği yapıyorsunuz. Revizyonistler gibi "Ne Amerika ne Rusya" sloganına karşı çıkıyorsunuz. Sizlerin Türkiye devrimci hareketi içindeki rolleriniz tamamen olumsuzdur. Sizlerin gerçek yüzünü Halkın Sesi dergimiz her sayısında ortaya koymaktadır. Biz, Halkın Sesi dergisinin siz Troçkistler hakkındaki bütün eleştirilerine katılıyoruz. Biz, Halkın Sesi ve Aydınlık dergisinin devrimci yolundan ilerliyoruz. Siz Troçkistlerin yalanlarını protesto ederiz.

PX olayından tutuklanan devrimciler

B... İşgör
Veli Çavdaroğlu
Aydın
Hüseyin Güler
Zeynel Kol
M. Ali Saçma
Sevim Kuzukıran
İbrahim Köksal
Bahri Şahin
Mete Güzelant
Ramiz Güler
Rıdvan Turan
Ahmet Kolos
Ayşegül Deral
Ferhat Tulumbacı

PX'i işgal ettikleri için tutuklanan devrimciler

Burhan İşgör, Veli Çavdaroğlu, Aydın Şahin, Hüseyin Güler, Zeynel Kol, M. Ali Saçma, Sevim Kuzukıran, İbrahim Köksal, Bahri Şahin, Mete Güzelant, Ramiz Güler, Rıdvan Turan, Ahmet Kolos, Ayşegül Deral, Ferhat Tulumbacı.

İçinde bulunduğumuz yılın 6 Ağustos günü, İzmir'de devrimci gençler, Amerikan Gümrüksüz Satış Pazarı (PX) binasını işgal etmişler ve faaliyetini durdurmuşlardı. Aralarında, İzmir Devrimci Gençlik Birliği (DGB) yönetim kurulu üyelerinin de bulunduğu, DGB üyeleri gözaltına alınmış, tutuklanmış ve daha sonra serbest bırakılmışlardı. «Ne Amerika, Ne Rusya; Bağımsız Türkiye» ve «Ne Nato Ne Varşova, Yaşasın Üçüncü Dünya» sloganlarıyla mücadeleye atılan devrimcilerin eylemi günlük basında da geniş yankı uyandırmıştı.

Bu arada Troçkist tasfiyecilerin yurtdışında yayınladıkları GERÇEK adlı derginin Eylül sayısı elimize geçti. Bu dergide PX olayı anlatılmakta ve şöyle denmektedir:

«Devrimci Gençlik Derneği (DGD)ne mensup 26 devrimci İzmir'de Amerikalılara ait PX mağazalarını basarak işgal etmişlerdir... DGD mensubu devrimciler panzerli coplu polislerin saldırılarına yiğitçe karşı koymuşlardır...

Kuruluş bildirisinde kendilerine klavuz olarak toplumda en ileri en devrimci sınıf olan işçi sınıfı ideolojisini alan DGD'nin bu eylemi, halkımızın kurtuluşu için yiğitçe ve doğru yolda mücadele ettiğini göstermektedir. Halkımızın ülkemizin bağımsızlığı ve halk demokrasisi için verdiği mücadeleyi hergün yeni bir kılıfa bürünerek saptırmak isteyen bir takım revizyonistler, devrimcilerin bu yiğitçe eylemine sahip çıkmışlardır. Bu baylar, yalan ve palavra dolu yayın organlarında, bu eylemi dar bir klik niteliğinde olan DGB (Devrimci Gençlik Birliği)'ne maletmeye kalkışmışlardır. Yurtdışında da her önüne gelene tavus kuşu gibi kurula kurula kendilerinin yaptıklarını anlatmaya çalışmışlardır. Güneş nasıl balçıkla sıvanmazsa bu revizyonistler de sahtekarlıklarla gerçekleri halk kitlelerinden gizleyemezler. Onlar çıkardıkları küfür dolu yayın organlarıyla ne mal olduklarını, kime hizmet ettiklerini açıkça belli etmektedirler. Keskin şiarlar altında özünde sağcı olan pasifist çizgilerini ne yapsalar gizleyemeyeceklerdir.

İflah olmaz gözü dönmüş bu revizyonist baylar ideolojik mücadele altında ajanlık yapmaktadırlar. Bu kariyerist devrim dönekleri her gün kitlelerden tecrit olmanın verdiği acıyla ilerici, yurtsever ve devrimci arkadaşlara saldırmaktadırlar. Halkımız yalana değil, pratikte yapılan işe bakmaktadır.» (Gerçek Dergisi, sayı: 9)

Evet, gerçekten halkımız yalana değil işe bakmaktadır. Fakat Troçkist tasfiyeciler her zaman olduğu gibi bu sefer de işe değil yalana bakmışlar, devrimcileri ve halkı böyle akılalmaz yalanlarla aldatabileceklerini sanmışlardır.

Onları bu yalanlara zorlayan en önemli sebep, devrimci mücadelenin sağladığı itibardan yararlanma ve bir kene gibi devrimci hareketin sırtından geçinme çabasıdır.

ÖZELEŞTİRİ

Ağustos sayısının "ABD silah ambargosu ve At,it,koyun,takunya iktidarının üslere el koyma yalanı" başlıklı yazımızda "Bağımsız"ve "gerçek"ten "demokratik Türkiye" sloganını kullandık.

Gelen eliştirilerden bu sloganın doğru olmadığını ve bizler tarafından savunulmasının Türkiye devrimci hareketinde halkımızı hiçbir zaman kurtuluşa götürmeyecek olan milli burjuvaziye destek olduğu sonucuna vardık.

Bu konudaki hatamızı kabul ediyoruz. Bundan sonra bu ve benzeri konularda hata yapmamaya çalışacağımızı samimiyetle bildiririz.

NOT: Bu sloganda geçen "Tam" ve "Gerçek"ten sözcükleri özünde sosyalist ülkelerle olması gereken ilişkilere karşı anti sosyalist sözcüklerdir.

Bir ibret belgesi

Bu adamları tanıyın

Troçkist tasfiyecilerin yurtdışında çıkarttıkları GERÇEK dergisinin 1975 Eylül sayısında, ÖZELEŞTİRİ başlığı altında çıkan kısa bir yazının küpürünü aynen alıyoruz.

Burada da açıkça görüldüğü gibi Troçkist tasfiyeciler, bağımsızlık sloganına karşı çıkmakta ve revizyonistlerin «sosyalist sistemle bütünleşme» sosyal - emperyalist sahtekarlığını tekrarlamaktadırlar. Troçkist - tasfiyeciler işe maceracılıkla başlamışlar ve sonunda bugün revizyonizmin yedeğinde, onun soluk bir kopyası haline gelmişlerdir. Bu manzaradan bütün devrimciler ibret almalıdır.

Angola'da Sovyet müdahalesi gelişiyor

Sovyet sosyal-emperyalistleri ve yurdumuzdaki sahte TKP, TİP ve TSİP gibi revizyonist işbirlikçileri, Angola'daki olaylar konusunda gerçekleri tahrif etmeye ve Çin Halk Cumhuriyetine saldırmaya devam ediyorlar. Bu tahrifat, Moskova'daki yeni çarların Angola'nın içişlerine müdahalesini ve iç savaş kışkırtıcılığını örtbas etmek, öte yandan Çin'in halen Angola'ya silah yollamakta olduğu yalanını yaymak noktalarında yoğunlaşıyor. «Pekin Information» dergisinin 8 Eylül 1975 tarihli 1975/36. sayısından dilimize çevrilmiş olan aşağıdaki yazıyla birlikte, bu yalanları teşhir eden diğer belge ve demeçleri okuyucularımıza sunuyoruz.

Sovyet sosyal-emperyalizmi son aylarda Angola'daki tertiplerini büyük ölçüde yoğunlaştırdı. Sovyetler Birliği'nin kışkırttığı iç savaş, Luanda ve Lobito şehirlerinden diğer birçok bölgeye yayılmakta ve Angola halkının bağımsızlığını ciddi surette tehlikeye düşürmektedir. Geçen 14 Ağustos'ta, Geçiş Hükümeti'nin bölünmüş ve felce uğramış durumundan yararlanan Portekiz yetkilileri, tek taraflı bir kararla ülkenin yönetimini tekrar ellerine aldıklarını açıkladılar. 29 Ağustos'ta ise, Angola'nın bağımsızlığı konusundaki Alvor anlaşmasının yürürlükten kaldırıldığını resmen ilân ettiler.

Afrika'daki milli kurtuluş hareketlerinin hızla yükseldiği 1960 yıllarında doğan üç Angola kurtuluş örgütü, Portekiz sömürgeci yönetimine karşı uzun süreli silahlı mücadelede sebat ettiler ve böylece ülkelerinin kurtuluşu ve bağımsızlığı dâvâsına katkılarda bulundular. Her üç örgüt de Afrika Birliği Örgütü tarafından tanınmıştır ve desteklenmektedir. Aralarında bölgesel, kabilesel ve tarihsel ayrılıklar bulunmakla birlikte, üçünün de baş hedefi ortaktır: Portekiz sömürgeci yönetimine karşı, Angola'nın bağımsızlığı için mücadele. İşte bu nedenledir ki, geçen Ocak ayında ilkönce kendi aralarında anlaşıp daha sonra Portekiz hükümetiyle görüşmelere girişerek, Portekiz'le Alvor anlaşmasını imzalamışlar ve ortak bir Geçiş Hükümeti kurmayı başarmışlardı.

Angola halkı ve bütün diğer Afrika halkları, bu birliği ve 1975 Kasımında kavuşulması öngörülen bağımsızlığı sevinçle karşıladı. İşte bu kritik noktada, Sovyet sosyal-emperyalizmi ülkenin içişlerine açıkça müdahale etmeye girişti.

ÖRGÜTLERİN İKİSİNE KARŞI BİR DİĞERİNİ DESTEKLEMEK

Sovyet müdahalesinin ilk adımı, üç örgüt arasındaki birliğin sabote edilmesi oldu. TASS ajansı, Pravda ve İzvestiya gazeteleri ve Yeni Zamanlar dergisi, bu örgütlerden bir tekini «devrimci», yurtsever güçler» diye, diğer ikisini ise «gerici», «sağcı güçler» diye niteleyerek nifak tohumları saçmaya giriştiler. Moskova, üç örgütün bir koalisyon hükümeti kurmak yolundaki anlaşmasını yıkmayı amaçladığını hiç gizlemeksizin, «siyasi iktidarın yurtsever güçlerin temsilcilerine devredilmesini» (Bkz. Pravda, 15 Temmuz 1975) teşvik etmeye başladı. Böylece kamuoyu yaratarak Angola çapında bir iç savaş tezgâhladılar.

Sovyet revizyonistlerinin Angola'ya yolladıkları silahlar, örgütlerden yalnızca birine, diğer ikisine karşı savaşması için veriliyor. İngiliz «Foreign Report» (Dış Rapor) dergisi şöyle yazıyor: **«Ruslar Angola'ya AK-47 tüfekleri, havan topları, roket atarlar, zırhlı araçlar ve SAM-7 füzeleri göndermeye devam ediyorlar.» «Bir gözlemci, son üç ay içinde her hafta silah yüklü iki Sovyet gemisinin Angola'ya geldiğini bildirmektedir.»** İlginç olan şudur ki, Angola halkının Portekiz sömürgeciliğine karşı milli kurtuluş mücadelesi verdiği uzun yıllar boyunca, Sovyetler Birliği bu örgütlere hiç bir zaman bu kadar çok silâh vermemişti. Angola Milli Kurtuluş Cephesi (FNLA) Siyasi Bürosu üyesi J. E. Pinnock geçenlerde şöyle dedi: **«Angola'nın bağımsızlığına kavuşmak üzere olduğu şu günlerde, Sovyetler Birliği, kurtuluş örgütlerinden birine, Portekiz sömürgeciliğine karşı 15 yıllık mücadelemiz boyunca hiç birimize vermediği zırhlı araçlar ve füzeler vermektedir.»** Dahası, Moskova birçok subayı askeri harekâtlara kumanda etmeleri için gizli görevlerle Angola'ya yollamakta, böylece ülkeyi kasıp kavuran iç savaşa doğrudan doğruya müdahale etmektedir. Angola'nın batı kıyısındaki Lobito limanında demirli bulunan Sovyet savaş gemilerinin, geçenlerde işi, Angola kurtuluş örgütlerinden birinin silahlı kuvvetlerine karşı roketlerle yaylım ateşi açmaya kadar vardırdıkları bildirilmektedir.

HAİNCE AMAÇLAR

Zengin doğal kaynakları ve stratejik bakımdan önemli bir konumu bulunan Angola, uzun zamandan beri Sovyet revizyonistlerinin iştahını kabartmaktaydı. Bunlar, Angola halkının Portekiz sömürgecilerini kovduğu anı fırsat bilerek, bu ülkeye sızmak ve onu kendi yeni-sömürgeci sistemlerine katmak için harekete geçtiler. Batı basını, **«Sovyetler Birliğinin güttüğü stratejinin temel hedefinin, deniz kuvvetlerinin Angola limanlarından yararlanmasını sağlamak ve kendine Güney-batı Afrika'da yepyeni bir nüfuz bölgesi yaratmak»** olduğunu belirtiyor. Kenya'nın «Sunday Nation» gazetesi, Sovyetlerin Angola'nın iç işlerine müdahale etmesini mahkûm ediyor ve şöyle diyor: **«Süper devletler Afrika'da, maden kaynaklarını sömürmek ve askeri üsler kurmak peşinde koşuyorlar.»**

Moskova'nın Angola'daki faaliyetleri, Afrika birliğine karşı yıkıcı bir tehdittir. Sovyet sosyal-emperyalizmi, Afrika halklarının birliğinden korktuğu içindir ki, şu veya bu konuda Afrika ülkeleri arasında varolan ayrılıkları kışkırtmak için her çareye başvurup bulanık suda balık avlamaya kalkışıyor.

Bu Sovyet tertipleri, Angola halkında muazzam bir öfke uyandırmış ve Afrika kamuoyu tarafından sert bir şekilde mahkûm edilmiştir. Önde gelen bir Angola'lı, Sovyet müdahalesi olmasaydı bugün ülkesindeki durumun çok farklı olacağını belirtmiştir.

Afrika Birliği Örgütü'nün geçenlerde Kampala'da yapılan zirve toplantısında, üç Angola kurtuluş örgütü arasındaki ayrılıkların giderilmesi ve Angola'nın bağımsızlığa kavuşturulması için aralarında birlik sağlanması yolunda arabuluculuk yapılması kararı alınmıştır.

Angola, kahraman Angola halkınındır. Sovyet revizyonistlerinin ülkeyi bölmek ve pençesine almak için giriştikleri tertipler, utanç verici bir yenilgiye uğramaya mahkûmdur.

MPLA SİYASİ BÜRO ÜYESİ LUCIO LARA'NIN DEMECİ

MPLA (Angola Halk Kurtuluş Örgütü) Siyasî Büro üyesi Lucio Lara, Mayıs ayı içinde bir MPLA heyetiyle birlikte Çin'e gitmiş, döndüğünde, Cezayir'de çıkan «El Mücahit» gazetesinin 7 Haziran tarihli sayısında yayınlanan bir demeç vermişti. Bu demecin Çin-MPLA ilişkileri ile ilgili bölümlerini yayınlıyoruz.

«Çin, Angola'daki kurtuluş mücadelesini, hem de MPLA aracılığıyla ilk desteklemiş olan ülkelerden biridir. Çin'le ilişkilerimiz, öyle bir yıllık ilişkilerden, hatta birkaç yıllık ilişkilerden de değildir; nerdeyse silahlı mücadelenin en başlarına kadar gerilere uzanmaktadır. Bu ilişkiler her zaman çok sıcak olmasa bile daima çok samimi ve son derece kapsamlı olmuştur. Çin'in bazı meseleler üzerindeki görüşlerine katılmasak da çok saygı duyuyoruz, tıpkı Çin'in, MPLA'nın tutumlarına saygı duyduğu gibi...

«Çin daha o zamanlar birliklerimizin bir kısmının eğitimine yardımcı olmayı kabul etmişti. Çin bize her bakımdan maddi yardımda da bulunmuştur...

«Birçok Çin parti ve hükümet yetkilisiyle çok verimli temaslarda bulunduk... Çin'in, Angola'daki üç kurtuluş hareketi arasında eylem birliği sağlanmasını çok arzuladığını öğrenmekten büyük memnunluk duyduk. Çin, bu eylem birliğinin etkili bir şekilde gerçekleşebilmesi için elinden gelen her şeyi yapacağını ilân etmiş bulunuyor. Çin'in her üç kurtuluş hareketiyle de işbirliği ilişkilerini sürdürdüğü düşünülürse, bunun son derece olumlu bir tutum olduğu ortaya çıkar.»

Çiao Kuan-hua'nın Birleşmiş Milletler Konuşmasından «ÇİN, ANGOLA'DAKİ MİLLİ KURTULUŞ HAREKETİNİ EN BAŞINDAN BERİ DESTEKLEMİŞTİR»

26 Eylul 1975

«...Dünyanın bütün devrimci halkları, Angola'daki iç savaştan üzüntü duyuyor. Millî kurtuluş hareketi içersinde ayrılıklar doğal bir şeydir. Doğru olan tavır, düşmana karşı ortak mücadelede ve onu defetmede birliği geliştirmeye çalışmaktır. İşte bu nedenle, Afrika Birliği Örgütü, silahlı mücadele içersinde doğan her üç Angola kurtuluş örgütünü de tanımış ve desteklemiş ve Angola milli kurtuluş hareketi içersinde birliği geliştirmek için bıkıp usanmadan çaba göstermiştir.

«Ama kendisini milli kurtuluş hareketlerinin 'gerçek dostu' olarak gösteren Sovyet yönetimi, üç Angola kurtuluş örgütü arasında düşmana karşı birlik konusunda varılan anlaşmayı hiçe saymış ve kasıtlı olarak bölünme yaratmak gayreti içinde, propaganda araçlarıyla örgütlerden birini 'devrimci' olarak tanımlamış, diğerlerini ise 'gerici' diye damgalamıştır. Dahası, Angola örgütlerinden birine, ağır silahlar da dahil olmak üzere çok büyük miktarda silah göndermiştir. İşte Angola'daki iç savaşın kışkırtılarak başlatılması böyle oldu. Öteki süper devlet de ondan geri kalmamıştır. Angola'daki durum, her geçen gün daha da karışık bir hal almaktadır.

«Çin, Angola'daki milli kurtuluş hareketini en başından beri desteklemiştir. Her üç Angola kurtuluş örgütüne, Portekiz sömürgeciliğine karşı savaşmalarına yardımcı olmak için askeri yardımda bulunduk... Angola kurtuluş hareketleri ile Portekiz arasında bağımsızlık konusunda anlaşmaya varıldıktan sonra, üç Angola kurtuluş örgütüne yaptığımız askeri yardımı durdurduk. Gerçek budur ve gerçekler, sözlerden daha açıktır...»

İLERİCİ AFRİKA KAMUOYU SOVYET SOSYAL - EMPERYALİSTLERİNİN ANGOLA'DAKİ TERTİPLERİNİ MAHKÛM EDİYOR

Çin Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret etmekte olan Zambiya Birleşik Milli Bağımsızlık Partisi genel sekreteri Aleksandır Grey Zulu, 21 Eylül günü Pekin'de verdiği veda ziyafetinde bir konuşma yapmış ve Angola konusunda şunları söylemiştir:

«Güney Afrika'da emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı savaş, kazanılmış olmaktan çok uzaktır. Büyük devletler genı umutsuzca emperyalist oyunlar oynamaya kalkmışlardır. Onlar Angola halkı arasında nifak tohumları saçıyorlar. Özellikle bir süper devlet, Angola'da iç savaşın devamını sağlamak için oraya silah ve cephane yolluyor. Bu süper devlet, zırhlı araçlar ve SAM füzeleri gibi öldürücü silahları, kurtuluş hareketlerinden birine veriyor. Angola'ya yapılan bu müdahale, Angola kurtuluş hareketleri arasında bir uzlaşmayı imkânsız hale getirmiştir. Angola'lı kardeşlerimizin, dış güçler tarafından kendi zararlarına olacak şekilde oynatıldıklarının bilincine varmalarını içtenlikle diliyoruz.»

MALATYA PAHALILIĞA VE VURGUNCULUĞA KARŞI HALK BİRLİĞİNİN BASINA AÇIKLAMASI

Halkımızın yürüttüğü bağımsızlık mücadelesi so nucu yurdumuzdaki ABD tahakkümü zayıflamaktadır. Bulanık suda balık avlayan Sovyet sosyal-emperyalistleri yurdumuza hakim olmaya çalışıyorlar. Emperyalist siyasetlerini gerçekleştirmek için yurdumuzu tehdit ediyorlar. Bu yüzden yurdumuzda iki süper devlete karşı mücadele önem kazanmaktadır. Çünkü iki süper devlet ve işbirlikçileri halkımızın baş düşmanlarıdır. Bu durumda yurdumuzun bağımsızlığını ve bloksuzluğunu savunmak her yurt severin ve demokratın görevidir.

Bu amacımıza uygun olarak bu ayın 11'inde «NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE» mitingi tertiplemek istedik. İki süper devletin işbirlikçilerinin engellemeleri sonucu bu mitinge izin verilmedi. Rus işbirlikçileri mitingin aleyhinde propaganda yaparken MC'nin Malatya valisi de izin vermeyerek kanunsuzluk içine batmıştır. Bu durumu şiddetle protesto ediyor, diğer örgüt ve kuruluşları da protesto etmeye çağırıyoruz.

MALATYA
PAHALILIĞA VE
VURGUNCULUĞA
KARŞI HALK BİRLİĞİ
BAŞKANI
NAKİ TURHAN

HALİÇ HALK BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU ÜYESİNİN AÇIKLAMASI

Taksim'deki DİSK mitinginde Haliç Halk Birliği imzalı bir bildiri dağıtıldı. Bu bildiri dernek yönetim kurulundan ve üyelerden habersiz yazılmıştır.

Dernek yönetimini hile ve daleveralarla gaspeden revizyonist-Troçkist kırması iki kişi, yönetim kurulunun diğer üyesinden habersiz bildiriyi yazmış ve derneğin adını kendilerine alet etmişlerdir.

Bildiri bu iki kişinin şah si görüşlerini yansıtmaktadır. Dernek üyelerini ve devrimcileri hiç bir şekilde bağlamaz. Bunlar kendi görüşlerini dernek vasıtasıyla piyasaya sürebilmek için devrimcilere karşı her türlü hile ve zorbalığa başvurmuşlardır.

Bu revizyonist-Troçkist kırmalarının yanlış siyaset leri sonucu dernek, üyelerinden ve halktan kopmuş revizyonist bir gevezelik tekkesi haline dönüşmüştür. Bu sebeple dernekte bulunan devrimciler ve dernek üyeleri topluca istifa etmeye başlamışlardır.

DİSK mitingindeki bu bildiride olduğu gibi bundan sonra Haliç Halk Birliği adına yapılacak hiç bir işle ilgimin olmadığını bütün halkımıza duyururum.

HALİÇ HALK BİRLİĞİ
YÖNETİM KURULU
ÜYESİ
SATILMIŞ TORAN

İSPANYA HALKIYLA DAYANIŞMAMIZI GÖSTERELİM!

Halen **Politika** gazetesinde yayınlamakta olan, Ali Nun'un «Kanayan İspanya» adlı yazı dizisinin 13 Ekim 1975 günkü bölümünde, faşist Franko diktatörlüğünün kurşuna dizdigi beş yurtseverden ETA militanı Angel Otaegui'nin annesinin adresi verilmekte ve şöyle denilmektedir.

«...Sonra bir ricada bulundu: 'Söyleyin Türk okurlarına, benim şimdiki tek tesellim bana mektup yazılması, oğlumun boşuna hayatını feda etmediğinin dünyaca söylenmesi'...»

Yurtseverler! Faşist zulmün kurbanları ve aileleriyle olan dayanışmamızı gösterelim! **Politika** gazetesinde, İspanya halkının diğer şehitlerinin adreslerinin de yayınlanmasını bekliyoruz. Angel Otaegui'nin annesinin adresi şudur:

Maria Otaegui
Nuarbe - Azpetia -
Guipuzcoa
İSPANYA

AKTEPE HALK BİRLİĞİ KURULDU

Ankara Aktepe'de kurulan Halk Birliği bir kuruluş bildirisi yayınlamıştır. Kuruluş bildirisinde şöyle denmektedir:

«Aktepe Halk Birliği (AHB) emekçi halkın bir parçası olan Aktepe halkının mücadelesine omuz vermek için kuruldu . Derneğimizin dayandığı güç ne patronlar, ne toprak ağaları ne de emperyalist işbirlikçileridir.

Aktepe Halk Birliği, ABD ve Sosyal-emperyalistlere kar şı bağımsız Türkiye'yi istiyor. Türkiye halkının yeri NATO ve VARŞOVA gibi askeri saldırgan teşkilâtlar değil, eşitlik ve kardeşlik isteyen üçüncü dünya ülkeleriyle birliktir.

Aktepe Halk Birliği işsizliğe, pahalılığa, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin üzerindeki baskıya, sömürüye karşı mücadelede sonuna kadar kararlıdır.»

TARİŞ'DEKİ DİRENİŞ KIRILDI

Tariş Üzüm İşletmeleri işçilerinin direnişi 9. gününde kırıldı. İşçiler direniş boyunca faşistlere ve polis saldırılarına karşı birlikte göğüs gerdiler. Bir çok fedakârlıklara katlandılar. İşçilerin, fabrikadan yapılan üzüm sevkiyatını önleme çabaları polis tarafından zorla bastırıldı. Kadın ve erkek işçiler coplandı, 25 işçi gözaltına alındı. Müdürün, fabrikaya doldurulan faşistlerin ve polisin yoğun baskısı sonunda direniş kırıldı. İşçilerin bir kısmı işbaşı yaptılar. Direnişi sürdüren 150 işçi ise işten atıldı. Müdür bu işçilerin 17. maddeye göre işten atıldıklarını ve hiç bir tazminat ödenmeyeceğini söyledi. Tariş işçileri mücadelelerinin halkımızın mücadelesinin bir parçası olduğunu ve bunu sürdürmeye kararlı olduklarını söylüyorlar.

Bugün Tariş Üzüm İşletmesinde çalışan işçiler üzerindeki faşist baskılar bir kat daha artmıştır. Müdür fabrikaya giren işçilere «köpekler» diye hitap etmekte onları aşağılamak için elinden geleni yapmaktadır. Faşistler fabrikayı cephanelik haline getirmişlerdir. İşçilerin can güvenliği kalmamıştır.

Tariş Üzüm İşletmeleri faşist bir karargâh haline getirilmek istenmektedir. Tariş işçilerinin, komandolara, faşist idareye ve bunların sorumlusu MC hükümetine duydukları nefret gün geçtikçe artmaktadır. Tariş işçileri bütün demokratların ve devrimcilerin fabrikada yapılan haksızlıklara ve faşist uygulamalara karşı seslerini yükseltmelerini istemektedirler.

Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlere hürriyet !

Almanya'da tutuklu bulunan 4 Türkiye'li yurtseverin, Ömer Özerturgut, Mustafa Tutkun, Yüksel Uğurlu ve Hatice Yurttaş'ın mahkemeleri devam etmektedir. Mahkeme sıkı «güvenlik tedbirleri» altında sürdürülmekte; tutuklular avukatları ile bile görüştürülmemektedirler. Ayrıca Mahkeme Başkanı tutukluları dava sırasında bile birbirlerinden uzak tutmak için elinden geleni yapmıştır.

16 Eylül 1975'de yapılan duruşmada Mustafa Tutkun mahkemeyi red dilekçesinde şöyle demekteydi:

«Biz, burjuva sınıf hukukunun emekçilerin hayatını ağırlaştırmaya ve burjuvazinin sınıf hakimiyetini ayakta tutmaya hizmet ettiğini biliyoruz. Biz Mahkeme Başkanını özellikle burjuva hukukunun çerçevesi içinde dahi hareket etmeyi gerekli görmediği için reddediyoruz.»

Mahkeme Başkanı, Mustafa Tutkun'un mahkemeyi red dilekçesi okunurken, diğer tutukluları salondan çıkararak dilekçeyi dinlemelerini engelledi.

Daha sonra Hatice Yurttaş'ın red dilekçesi okundu. Hatice Yurttaş dilekçesinde:

«Türkiye'de hergün yoldaşlar tutuklanıyor, dövülüyor ve sokak ortasında kurşunlanıyor. Kim, hakim Somoskeoy gibi faşist Türk gizli servisi MİT'in işkence ifadelerine dayanan bir davaya müsaade ederse, o Türk hükûmetinin bu tedbirlerini desteklemiş olur» dedi ve daha fazla konuşmasına müsaade edilmiyerek Somoskeoy tarafından mahkeme salonundan dışarı çıkarıldı.

Almanya'daki yurtseverler 4 Türkiye'li yurtseverin serbest bırakılmaları için yoğun bir kampanya yürüt mektedir. Bu kampanya sonucunda faşist hakim Somoskeoy tamamen teşhir edilmiştir. Tutuklulardan Yüksel Uğurlu geçen hafta tahliye edilmiştir. Tamamen işkence ifadelerine dayanan bu dava çökmeye mahkûmdur.

4 Türkiye'li yurtseverin serbest bırakılmaları için bu kanunsuzluğu protesto edelim. Yurtlarının bağımsızlığı için mücadele eden yurtseverler serbest bırakılmalıdır. Ömer Özerturgut ve arkadaşlarının serbest bırakılmaları için Alman mahkemesine protesto mektupları yollayalım. Mahkeme başkanının adresi şudur:

Herr Dr. de Somoskeoy
5 Köln
Landgericht 1. gr. Strafkammer
BATI ALMANYA

Türkiye'li dört yurtsevere hürriyet talebimizi, Almanca olarak şu şekilde yazabiliriz:

«FREİHEİT FÜR VİER PATRİOTEN AUS DER TÜRKEİ!»

ALMANYA'DA TUTUKLU YURTSEVERLERİN SERBEST BIRAKILMASINI İSTEYEN KURULUŞLAR BASIN TOPLANTISI YAPTI

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği, Mecidiyeköy Halk Birliği, Kartal Halk Birliği, Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği, Memurlar Derneği İstanbul Şubesi ve Çağdaş Metal-İş Sendikası İstanbul Şubesi bir basın toplantısı yaparak, Almanya'da tutuklu bulunan Ömer Özerturgut, Hatice Yurttaş ve Mustafa Tutkun'un serbest bırakılmasını istediler. Aynı kuruluşlar, Federal Almanya Başbakanı'na bu konuyla ilgili olarak gönderdikleri mesajı da basına verdiler. Altı kuruluşun Helmut Schmidt'e ortaklaşa gönderdikleri mesaj şöyledir:

«Bütün dünya yurtseverleri gibi, bizler de, faşist Franko rejiminin beş yurtseveri idam etmesini nefretle lanetliyoruz. Ve sizin bu katliamlara tepki göstermenizi sevinçle karşılıyoruz.

Ancak, şunu üzüntüyle belirtmek isteriz ki, hâlen Köln hapishanesinin hücrelerinde zor şartlar altında tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverler vardır ve bu durum sizin Franko rejimine karşı gösterdiğiniz haklı tepkiyle çelişmektedir...

...Sizden, faşist Franko rejimine karşı gösterdiğiniz tepkiye güvenerek, bunca kanunsuzlukla karşı karşıya kalmış olan Türkiyeli yurtseverlerin serbest bırakılmasını talep ediyoruz.»

TMGT'nin DAYANIŞMA ÇAĞRISI

Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı, Ömer Özerturgut, Hatice Yurttaş ve Mustafa Tutkun'un serbest bırakılmaları konusunda Alman Sosyal Demokrat Partisi Gençlik Kolları Başkanlığına ve Avrupa Gençlik Teşkilatına bir mesaj gönderdi. Mesajda, bu kuruluşların, Almanya'da tutuklu bulunan Türkiye'li yurtseverlerin serbest bırakılmalarını sağlamak için TMGT ile güçbirliği ve dayanışma yapmaları isteniyor.

«Aleme verir talkını, kendi yutar salkımı»

Sovyet sosyal-emperyalistleri İsrail'i tanımaya hazırlanıyorlar

Tiran Radyosunun 26 Eylül 1975 tarihli haberi

«Sovyet sosyal - emperyalistleri, Tel Aviv'le temaslarını ve işbirliklerini daha da geliştiriyorlar. Böylelikle Orta Doğu'da nüfuzlarını genişletmeyi amaçlıyorlar. Bunun somut bir örneği, Eylül ayında New York'ta Sovyetler Birliği'nin Birleşmiş Milletler'deki makamında, Moskova ve Tel Aviv diplomasisinin elebaşıları Gromiko ile Allon'un başbaşa konuşmalarıdır. Bu görüşmeyi açıklayan bir İsrail yetkilisi, Orta Doğu sorununun ve İsrail'in çabalarının tartışıldığını bildirdi.

«Haber ajanslarının bildirdiğine göre, Allon ile ABD Dışişleri Bakanı Kissinger'in görüşmesinden hemen sonra yapılan ve üç saatten fazla süren bu görüşmede, Sovyet ve İsrail Dışişleri Bakanları, Arap halklarını bölmeyi ve esas olarak Filistin halkının özgürlük uğrunda verdiği silâhlı mücadeleyi yok etmeyi amaçlayan yeni komplolar tezgâhladılar.»

Günaydın gazetesinin 1 Ekim 1975 tarihli haberi

«İsrail siyasi çevrelerinden dün yapılan açıklamalarda, Sovyet Dışişleri Bakanı Andrey Gromiko'nun New York'ta İsrailli meslektaşı Yigal Allon ile yaptığı görüşmede, Batı Şeria ve Gazze topraklarında ekonomik yönden İsrail'e bağımlı bir Filistin devleti önerdiği belirtilmiştir..

Tiran Radyosunun 27 Eylül 1975 tarihli haberi

«Haber ajanslarının bildirdiğine göre, 25 Eylül'de bir gurup İsrailli siyaset adamı, Rusların daveti üzerine Moskova'ya geldi. Bunlar İsrail parlamenterleri, koalisyon hükümeti üyeleri ve gazete muhabirleridir. Fransız basın ajansının, İsrail heyetine çok yakın kaynaklardan aktardığı bilgilere göre, İsrail - Sovyet ilişkilerinin düzeltilmesi ve iki ülke arasında diplomatik ilişkilerin yeniden kurulması, Moskova'da beş İsrailli siyaset adamıyla birlikte resmen incelenmektedir. Bu ziyaret, Moskova tarafından, Arap ve Filistin düşmanı emellerini daha da iyi gerçekleştirmek için... atılmış bir adımdır...»

Yugoslav Başbakanının Çin ziyareti

İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI İTTİFAKLAR GÜÇLENİYOR

Yugoslavya Federal Cumhuriyeti Başbakanı Cemal Biyediç, Çin Halk Cumhuriyeti hükümetinin daveti üzerine, bir dostluk ziyaretinde bulunmak üzere 6 Ekim'de Pekin'e gitmiştir. Bilindiği gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri, Batı Avrupa'yı güneyden kuşatma planlarının bir parçası olarak Balkanlar üzerindeki baskılarını da gitgide arttırmaktadır. Sovyetler Birliği, Romanya topraklarından birlikleri için «serbest geçiş koridoru», Yugoslavya'dan ise savaş gemileri için liman imtiyazları talep etmekte, Türkiye ile Yunanistan arasındaki ayrılıkları körükleyerek bulanık suda balık avlamaya çalışmaktadırlar. Geçen yıl Yugoslavya'da, Sovyet taraftarı bir darbe tezgâhlamaya çalışan bir gizli örgüt ortaya çıkarılmıştı. Bu yıl ise, bir yandan Sovyetlerin Yugoslavya'ya karşı harekete geçmek için Tito'nun ölümünü beklediği yolunda haberler yoğunlaşırken, öte yandan Yugoslavya bir Sovyet saldırısı ihtimaline karşı yoğun bir hazırlık içinde bulunmakta, Yugoslav silahlı kuvvetlerinin büyük kısmı böyle bir ihtimale karşı mevzilendirilmektedir. İşte bu şartlarda, Yugoslavya başbakanının ÇHC'ni ziyaret etmesi, iki süper devlete ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı birlik açısından büyük önem taşımaktadır. Bu ziyaretin ilk elimize geçen belgelerinden önemli bölümleri okuyucularımıza sunuyoruz.

DENG SİAO - PİNG'İN KONUŞMASI

Yugoslavya Başbakanı Cemal Biyediç'in onuruna 6 Ekim akşamı Pekin'de bir ziyafet veren Çin Halk Cumhuriyeti Başbakan Yardımcılarından ve ÇKP Merkez Komitesi Başkan Yardımcılarından Deng Siao-Ping, yaptığı konuşmada iki süper devletin rekabetinin dünyanın her köşesinde olduğu gibi Balkanlar'da da yoğunlaştığına dikkati çekmiş ve şöyle devam etmiştir:

«Ama bugün barışa en azgın bir şekilde kasteden süper devlet, Sovyetler Birliği'dir. Biz buna karşı uyanıklığımızı arttırmalı ve hazırlıklı olmalıyız. Tarihi tecrübeler bize, hazırlıklı olduğumuz zaman tehlikeyi savabildiğimizi, hazırlıksız olduğumuz zaman ise başımıza belalar gelebileceğini gösteriyor.»

CEMAL BİYEDİÇ'İN KONUŞMASI

Deng Siao-Ping'den sonra söz alan Cemal Biyediç ise şöyle demiştir:

«Ziyaretimiz, bir Yugoslav başbakanının Çin'e yaptığı ilk ziyarettir. Biz bu ziyarete, iki ülke halkının birbirine beslediği dostluk ve saygı duygularının dile getirildiğini görüyoruz. Yugoslavya halkları, büyük Çin devrimine ve Çin'in emekçi halkının ülkesini inşa etmede, kendisine daha iyi ve daha mutlu bir gelecek hazırlamada gösterdiği fedakârca çabalara hayran dırlar. Yugoslavya hükümeti ve halkları, ÇHC'nin dış siyaset alanında kazandığı büyük zaferlerden muazzam bir sevinç duymaktadırlar...

«Bugün dünyada birçok bu nalım noktası ve askıda kalan sorunlar mevcuttur. Biz, emperyalist güçlerden gelen ağır tehlikelere, çeşitli biçimlerdeki baskı ve saldırılara tanık oluyoruz. Ne var ki bun lara rağmen geleceğe iyimser likle bakabiliriz, çünkü barış ve ilerlemeden yana olan kuv vetler güç kazanmaktadır. Bloksuz ülkelerin ve bütün ilerici ve barışsever güçlerin, olumlu bir gelişme kaydedilmesinde önemli bir katkıda bulunduklarına dikkati çekmek isterim. Bugün uluslararası topluluğu ilgilendiren sorunların ele alınmasında bu güçlerin gözardı edilemeyeceği, gittikçe açık bir şekilde ortaya çıkıyor.»

AKDENİZ AKDENİZLİLERİNDİR

İSMAİL CEM

«Günümüzde bu faktörlere ek olarak, bir de Akdeniz aracılığıyla stratejik ve psikolojik egemenlik mücadelesi başlamıştır dünyamızda... Portekiz, faşizmin cenderesinden yeni kurtulurken, şimdi başka tür faşizan tehlikelere hedef yapılmıştır; öteki Akdeniz ülkesi İspanya, çağdışı bir rejimin yeryüzündeki son kalelerindendir... Hâlâ Akdeniz üzerinde oynanmaktadır oyunlar ve dünya stratejisinde de, dünyada etken olma yarışında da, Akdeniz vardır en önde...

«Akdeniz'deki bu dev dalgalanmalar, daha uzun bir süre durulacak değildir. Akdeniz ülkelerinin her biri kendi halkının yararı doğrultusunda adımlar atabilinceye ve bu adımlar, Akdeniz dışındaki güçlerce engellenemeyinceye kadar, durulmayacaktır Akdeniz'in suları... Akdenizlilerin Akdeniz'e sahip olmaları giderek oranını büyüttüğü ölçüde, tarihin akışı da, önüne dikilen yapay ve kaçınılmaz olarak devril meye mahkûm engellerden kurtulacaktır. Ve Akdeniz'in üzerinden tarih boyunca eksik olmayan gölgeler, bir gün mutlaka dağılacak, yok olacaktır.»

Politika gazetesinin başyazısı, 12 Ekim 1975

HERVE DASTAR

«...ABD 6. Filosu Port Said civarında dolaşmakta ve Rus özel görev filosu çoktan beri Boğazları aşarak Amerikalı rakibi ile boy ölçüşmeye alışmış bulunmaktadır... Kissinger'in 'küçük adımları' ve Gromiko'nun 'büyük sıçramaları', Orta Doğu halklarını yeni yeni çatışmalara sürüklemektedir. Cenevre konferansı yolu, gitgide daha çok sayıda gözlemciye, hattâ en iyimserlerine bile, Arap halklarının sömürülmesini sürdürmekten başka bir işe yaramayacak olan çıkmaz bir yol olarak gözükmektedir...

«Akdeniz halkları barış ve bağımsızlık istiyorlar. Bu amaca ulaşmak için tek güvenecekleri güç, kendi güçleri, kendi birlikleridir. İki süper devlet Akdenizi bir barut fıçısı haline getirmiş bulunuyorlar. Akdeniz halkları ise Akdeniz'in bir barış gölü olmasını istiyorlar. Bunu sağlamak bizim elimizdedir.»

Marsilya'da yayınlanan «Akdeniz, Akdeniz Halklarınındır» dergisinin 3. sayısındaki başyazıdan